

የዮሐንስ ወንጌል

፩ በመጀመሪያው ቃል ነበረ፤ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ፤ ቃልም እግዚአብሔር ነበረ።

፪ ይህ በመጀመሪያው በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ።

፫ ሁሉ በእርሱ ሆነ፤ ከሆነውም አንዳች ሰንዓ ያለ እርሱ አልሆነም።

፬ በእርሱ ሕይወት ነበረች፤ ሕይወትም የሰው ብርሃን ነበረች።

፭ ብርሃንም በጨለማ ይበራል፤ ጨለማም አላሸነፈውም።

፮ ከእግዚአብሔር የተላከ ሰሙ የሐንስ የሚባል አንድ ሰው ነበረ፤

፯ ሁሉ በእርሱ በኩል እንዲያምኑ ይህ ስለ ብርሃን ይመሰክር ዘንድ ለምስክር መጣ።

፰ ስለ ብርሃን ሊመሰክር መጣ እንጂ፤ እርሱ ብርሃን አልነበረም።

፱ ለሰው ሁሉ የሚያበራው እውነተኛው ብርሃን ወደ ዓለም ይመጣ ነበር።

፲ በዓለም ነበረ፤ ዓለሙም በእርሱ ሆነ፤ ዓለሙም አላወቀውም።

፲፩ የእርሱ ወደ ሆነው መጣ፤ የገዛ ወገኖቹም አልተቀበሉትም።

፲፪ ለተቀበሉት ሁሉ ግን፤ በሰሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው፤

፲፫ እነርሱም ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከደም ወይም ከሥጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም።

፲፬ ቃልም ሥጋ ሆነ፤ ጸጋንና እውነትንም ተመልቶ በእኛ አደረ፤ አንድ ልጅም ከአባቱ ዘንድ እንዳለው ክብር የሆነው ክብሩን አየን።

፲፭ የሐንስ ስለ እርሱ መስከረ እንዲህም ብሎ ጮኸ። ከእኔ በኋላ የሚመጣው እርሱ ከእኔ በፊት ነበረና ከእኔ ይልቅ የከበረ ሆኖአል፤ ስለ እርሱ ያልሁት ይህ ነበረ።

፲፮ እኛ ሁላችን ከሙላቱ ተቀብለን በጸጋ ላይ ጸጋ ተሰጥቶናልና ሕግ በሙሴ ተሰጥቶ ነበርና፤

፲፯ ጸጋና እውነት ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ሆነ።

፲፯ መቼም ቢሆን እግዚአብሔርን ያየው አንድ ሰንኳ የለም፤ በአባቱ እቅፍ ያለ አንድ ልጅ እርሱ ተረከው።

፲፱ አይሁድም። አንተ ማን ነህ? ብለው ይጠይቁት ዘንድ ከኢየሩሳሌም ካህናትንና ሌዋውያንን በላኩበት ጊዜ፣ የዮሐንስ ምስክርነት ይህ ነው።

፳ መስከረም አልካደምም፤ እኔ ክርስቶስ አይደለሁም ብሎ መሰከረ።

፳፩ እንኪያስ ማን ነህ? ኤልያስ ነህን? ብለው ጠየቁት። አይደለሁም አለ። ነቢዩ ነህን? አይደለሁም ብሎ መለሰ።

፳፪ እንኪያስ። ማን ነህ? ለላኩን መልስ እንድንሰጥ፤ ስለራስህ ምን ትላለህ? አሉት።

፳፫ እርሱም። ነቢዩ ኢሳይያስ እንዳለ። የጌታን መንገድ አቅኑ ብሎ በምድረ በዳ የሚጮኽ ሰው ድምፅ እኔ ነኝ አለ።

፳፬-፳፮ ዮሐንስ መልሶ። እኔ በውኃ አጠምቃለሁ፤ ዳሩ ግን እናንተ የማታውቁት በመካከላችሁ ቆሞአል፤

፳፯ እኔ የጫማውን ጠፍር ልፈታ የማይገባኝ፣ ከእኔ በኋላ የሚመጣው ከእኔ ይልቅ የሚከብር ይህ ነው አላቸው።

፳፰ ይህ ነገር ዮሐንስ ያጠምቅበት በነበረው በዮርዳኖስ ማዶ በቢታንያ በቤተ ራባ ሆነ።

፳፱ በነገው ዮሐንስ ኢየሱስን ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ እንዲህ አለ። እነሆ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ።

፴ አንድ ሰው ከእኔ በኋላ ይመጣል፣ ከእኔም በፊት ነበርና ከእኔ ይልቅ የከበረ ሆኖአል ብዬ ስለ እርሱ ያልሁት ይህ ነው።

፴፩ እኔም አላውቀውም ነበር፣ ዳሩ ግን ለእስራኤል ይገለጥ ዘንድ ስለዚህ በውኃ እያጠመቅሁ እኔ መጣሁ።

፴፪ ዮሐንስም እንዲህ ብሎ መሰከረ። መንፈስ ከሰማይ እንደ ርግብ ሆኖ ሲወርድ እየሁ፤ በእርሱ ላይም ኖረ።

፴፫ እኔም አላውቀውም ነበር፣ ዳሩ ግን በውኃ አጠምቅ ዘንድ የላከኝ እርሱ። መንፈስ ሲወርድበትና ሲኖርበት የምታየው፣ በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቅ እርሱ ነው አለኝ።

፴፬ እኔም አይቻለሁ እርሱም የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ መሰክራለሁ።

፴፭ በነገው ደግሞ ዮሐንስ ከደቀ መዛሙርቱም ሁለት ቆመው ነበር፣

፴፮ ኢየሱስም ሲሄድ ተመልክቶ። እነሆ የእግዚአብሔር በግ አለ።

፴፯ ሁለቱም ደቀ መዛሙርት ሲናገር ሰምተው ኢየሱስን ተከተሉት።

፴፰ ማ መጥታችሁ እዩ አላቸው። መጥተው የሚኖርበትን እዩ፣ በዚያም ቀን በእርሱ ዘንድ ዋሉ፤ አሥር ሰዓት ያህል ነበረ።

፴፱ ከዮሐንስ ዘንድ ሰምተው ከተከተሉት ከሁለቱ አንዱ የሰምዖን ጴጥሮስ ወንድም እንደርያስ ነበረ።

፵ፀ እርሱ አስቀድሞ የራሱን ወንድም ሰምዖንን አገኘውና። መሢሕን አግኝተናል አለው፤ ትርጓሜውም ክርስቶስ ማለት ነው።

፵፱ ወደ ኢየሱስም አመጣው። ኢየሱስም ተመልክቶ። አንተ የዮና ልጅ ሰምዖን ነህ፤ አንተ ኬፋ ትባላለህ አለው፤ ትርጓሜው ጴጥሮስ ማለት ነው።

፶ፀ በነገው ኢየሱስ ወደ ገሊላ ሊወጣ ወደደ፣ ፊልጶስንም አገኘ። ተከተሉኝ አለው።

፶፱ ፊልጶስም ከእንደርያስና ከጴጥሮስ ከተማ ከቤተ ሳይዳ ነበረ።

፷ፀ ፊልጶስ ናትናኤልን አግኝቶ። ሙሴ በሕግ ነቢያትም ስለ እርሱ የጻፉትን የዮሴፍን ልጅ የናዝሬቱን ኢየሱስን አግኝተነዋል አለው።

፷፱ ናትናኤልም። ከናዝሬት መልካም ነገር ሊወጣ ይችላልን? አለው። ፊልጶስ። መጥተህ እይ አለው።

፸ፀ ኢየሱስ ናትናኤልን ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ ስለ እርሱ። ተንከውል የሌለበት በእውነት የእስራኤል ሰው እነሆ አለ።

፸፱ ናትናኤልም። ከወዴት ታውቀኛለህ? አለው። ኢየሱስም መልሶ። ፊልጶስ ሳይጠራህ፣ ከበለስ በታች ሳለህ፣ አየሁህ አለው።

፹ ናትናኤልም መልሶ። መምህር ሆይ፣ አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ፤ አንተ የእስራኤል ንጉሥ ነህ አለው።

፹፩ ኢየሱስም መልሶ። ከበለስ በታች አየሁህ ስላልሁህ አመንህን? ከዚህ የሚበልጥ ነገር ታያለህ አለው።

፹፪ እውነት እውነት እላችኋለሁ፣ ሰማይ ሲከፈት የእግዚአብሔርም መላእክት በሰው ልጅ ላይ ሲወጡና ሲወርዱ ታያላችሁ አለው።

፮

፩ በሦስተኛውም ቀን በገሊላ ቃና ስርግ ነበረ፣ የኢየሱስም እናት በዚያ ነበረች፤

፪ ኢየሱስም ደግሞ ደቀ መዛሙርቱም ወደ ስርጉ ታደሙ።

፫ የወይን ጠጅም ባለቀ ጊዜ የኢየሱስ እናት። የወይን ጠጅ እኮ የላቸውም አላቸው።

፬ ኢየሱስም። አንቺ ሴት፣ ከአንቺ ጋር ምን አለኝ? ጊዜዬ ገና አልደረሰም አላት።

፭ እናቱም ለአገልጋዮቹ። የሚላችሁን ሁሉ አድርጉ አላቸው።

፮ አይሁድም እንደሚያደርጉት የማንጻት ልማድ ሰድሰት የድንጋይ ጋኖች በዚያ ተቀምጠው ነበር፤ እያንዳንዳቸውም ሁለት ወይም ሦስት እንስራ ይይዙ ነበር።

፯ ኢየሱስም። ጋኖቹን ውኃ ሙሉአቸው አላቸው። እስከ አፋቸውም ሙሉአቸው አላቸው። እስከ አፋቸውም ሞሉአቸው።

፰ አሁን ቀድታችሁ ለአሳዳሪው ሰጡት አላቸው፤ ሰጡትም።

፱ አሳዳሪውም የወይን ጠጅ የሆነውን ውሃ በቀመሰ ጊዜ ከወዳት እንደ መጣ አላወቀም፤ ውኃውን የቀዳት አገልጋዮች ግን ያውቁ ነበር፤ አሳዳሪው ሙሽራውን ጠርቶ።

፲ ሰው ሁሉ አስቀድሞ መልካሙን የወይን ጠጅ ያቀርባል፤ ከሰከሩም በኋላ መናኛውን፤ አንተሰ መልካሙን የወይን ጠጅ እስከ አሁን አቆይተሃል አለው።

፲፩ ኢየሱስ ይህን የምልክቶች መጀመሪያ በገሊላ ቃና አደረገ፤ ክብሩንም ገለጠ። ደቀ መዛሙርቱም በእርሱ አመኑ።

፲፪ ከዚህ በኋላ ከእናቱና ከወንድሞቹ ከደቀ መዛሙርቱም ጋር ወደ ቅፍርናሆም ወረደ። በዚያም ጥቂት ቀን ኖሩ።

፲፫ የአይሁድ ፋሲካም ቀርቦ ነበር፤ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ።

፲፬ በመቅደስም በሬዎችንና በጎችን ርግቦችንም የሚሸጡትን ገንዘብ ለዋጮችንም ተቀምጠው አገኘ፤

፲፭ የገመድም ጅራፍ አበጅቶ ሁሉን በጎችንም በሬዎችንም ከመቅደስ አወጣቸው። የለዋጮችንም ገንዘብ አፈሰሰ ገበታዎቻቸውንም ገለበጠ።

፲፮ ርግብ ሻጪዎችንም። ይህን ከዚህ ውስዳ፤ የአባቴን ቤት የንግድ ቤት አታድርጉት አላቸው።

፲፯ ደቀ መዛሙርቱም። የቤትህ ቅናት ይበላኛል ተብሎ እንደ ተጻፈ አሰቡ።

፲፰ ስለዚህ አይሁድ መልሰው። ይህን ስለምታደርግ ምን ምልክት ታሳየናለህ? አሉት።

፲፱ ኢየሱስም መልሶ። ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት፤ በሦስት ቀንም እነሣዋለሁ አላቸው።

፳ ስለዚህ አይሁድ። ይህ ቤተ መቅደስ ከአርባ ስድስት ዓመት ጀምሮ ይሠራ ነበር፤ አንተስ በሦስት ቀን ታነሣለህ? አሉት።

፳፩ እርሱ ግን ስለ ሰውነቱ ቤተ መቅደስ ይል ነበር።

፳፪ ስለዚህ ከሙታን ከተነሣ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ይህን እንደ ተናገረ አሰቡና መጽሐፍንና ኢየሱስ የተናገረውን ቃል አመኑ።

፳፫-፳፭ በፋሲካ በዓልም በኢየሩሳሌም ሳለ፣ ያደረገውን ምልክት ባዩ ጊዜ ብዙ ሰዎች በሰሙ አመኑ።

፫

፩ ከፈሪሳውያንም ወገን የአይሁድ አለቃ የሆነ ኒቆዲሞስ የሚባል አንድ ሰው ነበረ፤ እርሱም በሌሊት ወደ ኢየሱስ መጥቶ።

፪ መምህር ሆይ፣ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ከሆነ በቀር አንተ የምታደርጋቸውን እነዚህን ምልክቶች ሊያደርግ የሚችል የለምና መምህር ሆነህ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደ መጣህ እናውቃለን አለው።

፫ ኢየሱስም መልሶ። እውነት እውነት እልሃለሁ። ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም አለው።

፬ ኒቆዲሞስም። ሰው ከሸመገላ በኋላ አንዴት ሊወለድ ይችላል? ሁለተኛ ወደ እናቱ ማኅፀን ገብቶ ይወለድ ዘንድ ይችላል? አለው።

፭ ኢየሱስም መለሰ። እንዲህ ሲል። እውነት እውነት እልሃለሁ። ሰው ከውኃና ከመንፈስ ካልተወለደ በቀር ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ አይችልም።

፮ ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው፣ ከመንፈስም የተወለደ መንፈስ ነው።

፯ ዳግመኛ ልትወለዱ ያስፈልጋችኋል ሰላልሁህ አታድንቅ።

፰ ነፋስ ወደሚወደው ይነፍሳል፣ ድምፁንም ትሰማለህ፣ ነገር ግን ከወዴት እንደ መጣ ወዴትም እንዲሄድ አታውቅም፤ ከመንፈስ የተወለደ ሁሉ እንዲሁ ነው።

፱ ኒቆዲሞስ መልሶ። ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል? አለው።

፲ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው። አንተ የእስራኤል መምህር ስትሆን ይህን አታውቅምን?

፲፩ እውነት እውነት እልሃለሁ፣ የምናውቀውን እንናገራለን ያየነውንም እንመሰክራለን፣ ምስክራችንንም አትቀበሉትም።

፲፪ ስለ ምድራዊ ነገር በነገርኋችሁ ጊዜ ካላመናችሁ፤ ስለ ሰማያዊ ነገር ብነግራችሁ እንዴት ታምናላችሁ?

፲፫ ከሰማይም ከወረደ በቀር ወደ ሰማይ የወጣ ማንም የለም፤ እርሱም በሰማይ የሚኖረው የሰው ልጅ ነው።

፲፬-፲፮ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወድክልና።

፲፯ ዓለም በልጁ እንዲድን ነው እንጂ፤ በዓለም እንዲፈርድ እግዚአብሔር ወደ ዓለም አልላከውምና።

፲፰ በእርሱ በሚያምን አይፈረድበትም፤ በማያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ሰም ስላላመነ አሁን ተፈርዶበታል።

፲፱ ብርሃንም ወደ ዓለም ስለ መጣ ሰዎችም ሥራቸው ክፉ ነበርና ከብርሃን ይልቅ ጨለማን ስለ ወደዱ ፍርዱ ይህ ነው።

፳ ክፉ የሚያደርግ ሁሉ ብርሃንን ይጠላልና፤ ሥራውም እንዳይገለጥ ወደ ብርሃን አይመጣም፤

፳፩ እውነትን የሚያደርግ ግን ሥራው በእግዚአብሔር ተደርጎ እንደ ሆነ ይገለጥ ዘንድ ወደ ብርሃን ይመጣል።

፳፪ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ይሁዳ አገር መጣ፤ በዚያም ከእነርሱ ጋር ተቀምጦ ያጠምቅ ነበር።

፳፫ ዮሐንስም ደግሞ በሳሌም አቅራቢያ በሄኖን በዚያ ብዙ ውኃ ነበርና ያጠምቅ ነበር።

፳፬ እየመጡም ይጠመቁ ነበር ዮሐንስ ገና ወደ ወኅኒ አልተጨመረም ነበርና።

፳፭ ስለዚህም በዮሐንስ ደቀ መዛሙርትና በአይሁድ መካከል ስለ ማንጻት ክርክር ሆነ።

፳፮ ወደ ዮሐንስም መጥተው። መምህር ሆይ፤ በዮርዳኖስ ማዶ ከአንተ ጋር የነበረው አንተም የመስከርህላት፤ እነሆ፤ እርሱ ያጠምቃል ሁሉም ወደ እርሱ ይመጣሉ አሉት።

፳፯ ዮሐንስ መለሰ፤ እንዲህ ሲል። ከሰማይ ካልተሰጠው ሰው እንዳች ሊቀበል አይችልም።

፳፰ እናንተ። እኔ ክርስቶስ አይደለሁም፤ ነገር ግን። ከእርሱ በፊት ተልኬአለሁ እንዳልሁ ራሳችሁ ትመሰክሩልኛላችሁ።

፳፱ ሙሽራይቱ ያለችው እርሱ ሙሽራ ነው፤ ቆሞ የሚሰማው ሚዜው ግን በሙሽራው ድምጽ እጅግ ደስ ይለዋል። እነግዲህ ይህ ደስታዬ ተፈጸመ።

፵ እርሱ ሊልቅ እኔ ግን ላንስ ያሰፈልጋል።

፲፭ ከላይ የሚመጣው ከሁሉ በላይ ነው፤ ከምድር የሚሆነው የምድር ነው የምድሩንም ይናገራል። ከሰማይ የሚመጣው ከሁሉ በላይ ነው።

፲፪ ያየውንና የሰማውንም ይህን ይመስክራል፣ ምስክሩንም የሚቀበለው የለም።

፲፫ ምስክሩን የተቀበለ እግዚአብሔር እውነተኛ እንደ ሆነ አተመ።

፲፬ እግዚአብሔር የላከው የእግዚአብሔርን ቃል ይናገራልና፤ እግዚአብሔር መንፈሱን ሰፍሮ አይሰጥምና።

፲፭ አባት ልጁን ይወዳል ሁሉንም በእጁ ሰጥቶታል።

፲፮ በልጁ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፤ በልጁ የማያምን ግን የእግዚአብሔር ቍጣ በእርሱ ላይ ይኖራል እንጂ ሕይወትን አያይም።

፬

፩ እንግዲህ። ኢየሱስ ከዮሐንስ ይልቅ ደቀ መዛሙርት ያደርጋል ያጠምቅማል ማለትን ፈሪሳውያን እንደ ሰሙ ጌታ ባወቀ ጊዜ፣

፪ በሰማርያም ሊያልፍ ግድ ሆነበት።

፫ ስለዚህ ያዕቆብ ለልጁ ለዮሴፍ በሰጠው ሰፍራ አጠገብ ወደምትሆን ሲካር ወደምትባል የሰማርያ ከተማ መጣ፤

፬ በዚያም የያዕቆብ ጉድጓድ ነበረ። ኢየሱስም መንገድ ከመሄድ ደክሞ በጉድጓድ አጠገብ እንዲህ ተቀመጠ፤ ጊዜውም ሰድስት ሰዓት ያህል ነበረ።

፭ ከሰማርያ እንዲት ሴት ውኃ ልትቀዳ መጣች። ኢየሱስም። ውኃ አጠጪኝ አላት፤

፮ ደቀ መዛሙርቱ ምግብ ሊገዙ ወደ ከተማ ሄደው ነበርና።

፯ ስለዚህ ሳምራዊቲቱ። አንተ የይሁዳ ሰው ስትሆን ሳምራዊት ሴት ከምሆን ከእኔ መጠጥ እንዴት ትለምናለህ? አለችው፤ አይሁድ ከሳምራውያን ጋር አይተባበሩም ነበርና።

፰ ኢየሱስ መልሶ። የእግዚአብሔርን ሰጣታና። ውኃ አጠጪኝ የሚልሽ ማን መሆኑን ስታውቁ፣ አንቺ ትለምኚው ነበርሽ የሕይወትም ውኃ ይሰጥሽ ነበር አላት።

፲፭ ሴቲቱ። ጌታ ሆይ፣ መቅጃ የለህም ጉድጓዴም ጥልቅ ነው፤ እንግዲህ የሕይወት ውኃ ከወዴት ታገኛለህ?

፲፪ በእውኑ አንተ ይህን ጉድጓድ ከሰጠን ከአባታችን ከያዕቆብ ትብልጣለህን? ራሱም ልጆቹም ከብቶቹም ከዚህ ጠጥተዋል አለችው።

፲፫ ኢየሱስም መልሶ። ከዚህ ውኃ የሚጠጣ ሁሉ እንደ ገና ይጠማል፤

፲፬ እኔ ከምስጠው ውኃ የሚጠጣ ሁሉ ግን ለዘላለም አይጠማም፤ እኔ የምስጠው ውኃ በእርሱ ውስጥ ለዘላለም ሕይወት የሚፈልቅ የውኃ ምንጭ ይሆናል እንጂ አላት።

፲፭ ሴቲቱ። ጌታ ሆይ፣ እንዳልጠማ ውኃም ልቀዳ ወደዚህ እንዳልመጣ ይህን ውኃ ሰጠኝ አለችው።

፲፮ ኢየሱስም። ሂጂና ባልሽን ጠርተሽ ወደዚህ ነዬ አላት።

፲፯ ሴቲቱ መልሳ። ባል የለኝም አለችው። ኢየሱስ። ባል የለኝም በማለትሽ መልካም ተናገርሽ፤

፲፰ አምስት ባሎች ነበሩሽና፣ አሁን ከአንቺ ጋር ያለው ባልሽ አይደለም፤ በዚህ ስውነት ተናገርሽ አላት።

፲፱ ሴቲቱ። ጌታ ሆይ፣ አንተ ነቢይ እንደ ሆንህ አያለሁ።

፳ አባቶቻችን በዚህ ተራራ ሰጉዱ፤ እናንተም። ሰው ሊሰግድበት የሚገባው ሰፍራ በኢየሩሳሌም ነው ትላላችሁ አለችው።

፳፩ ኢየሱስም እንዲህ አላት። አንቺ ሴት፣ እመኚኝ፣ በዚህ ተራራ ወይም በኢየሩሳሌም ለአብ የማትሰግዱበት ጊዜ ይመጣል።

፳፪ እናንተሰ ለማታውቁት ትሰግዳላችሁ፤ እኛ መዳን ከአይሁድ ነውና ለምናውቀው እንሰግዳለን።

፳፫ ነገር ግን በእውነት የሚሰግዱ ለአብ በመንፈስና በእውነት የሚሰግዱበት ጊዜ ይመጣል አሁንም ሆኖአል፤ አብ ሊሰግዱለት እንደ እነዚህ ያሉትን ይሻልና፤

፳፬ እግዚአብሔር መንፈስ ነው፣ የሚሰግዱለትም በመንፈስና በእውነት ሊሰግዱለት ያስፈልጋቸዋል።

፳፭ ሴቲቱ። ክርስቶስ የሚባል መሲሕ እንዲመጣ አውቃለሁ፤ እርሱ ሲመጣ ሁሉን ይነግረናል አለችው።

፳፮ ኢየሱስ። የምናገርሽ እኔ እርሱ ነኝ አላት።

፳፯ በዚያም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ መጡና ከሴት ጋር በመነጋገሩ ተደነቁ፤ ነገር ግን። ምን ትፈልገያለሽ? ወይም። ስለ ምን ትናገራታለህ? ያለ ማንም አልነበረም።

፳፰ ሴቲቱም እንስራዋን ትታ ወደ ከተማ ሄደች ለሰዎችም።

፳፱ ያደረግሁትን ሁሉ የነገረኝን ሰው ኑና እዩ፤ እንጂ እርሱ ክርስቶስ ይሆንን? አለች።

፴ ከከተማ ወጥተው ወደ እርሱ ይመጡ ነበር።

፴፩ ይህም ሲሆን ሳለ ደቀ መዛሙርቱ። መምህር ሆይ፣ ብላ ብለው ለመኑት።

፴፪ እርሱ ግን። እናንተ የማታውቁት የምባለው መብል ለእኔ አለኝ አላቸው።

፴፫ ሰለዚህ ደቀ መዛሙርቱ። የሚባለው አንዳች ሰው አምጥቶለት ይሆንን? ተባባሉ።

፴፬ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። የእኔ ስም የላከኝን ፈቃድ አደርግ ዘንድ ሥራውንም እፈጽም ዘንድ ነው።

፴፭ እናንተ። ገና አራት ወር ቀርቶአል መከርም ይመጣል ትሉ የለምን? እነሆ እላችኋለሁ፤ ዓይናችሁን አንሁ አዝመራውም አሁን እንደ ነጣ እርሻውን ተመልከቱ።

፴፮ የሚያጭድ ደመወዝን ይቀበላል፤ የሚዘራና የሚያጭድም አብረው ደስ እንዲላቸው ለዘላለም ሕይወት ፍሬን ይሰበሰባል።

፴፯ አንዱ ይዘራል አንዱም ያጭዳል የሚለው ቃል በዚህ እውነት ሆኖአልና።

፴፰ እኔም እናንተ ያልደከማችሁበትን ታጭዱ ዘንድ ሰደድኋችሁ፤ ሌሎች ደከሙ እናንተም በድካማቸው ገባችሁ።

፴፱ ሴቲቱም። ያደረግሁትን ሁሉ ነገረኝ ብላ ስለ መሰከረችው ቃል ከዚያች ከተማ የሰማርያ ሰዎች ብዙ አመኑበት።

፵ የሰማርያ ሰዎችም ወደ እርሱ በመጡ ጊዜ በእነርሱ ዘንድ እንዲኖር ለመኑት፤ በዚያም ሁለት ቀን ያህል ኖረ።

፵፩ ስለ ቃሉ ከፊተኞች ይልቅ ብዙ ሰዎች አመኑ፤

፵፪ ሴቲቱንም። አሁን የምናምን ስለ ቃልሽ አይደለም፤ እኛ ራሳችን ሰምተንዋልና፤ እርሱም በእውነት ክርስቶስ የዓለም መድኃኒት እንደ ሆነ እናውቃለን ይሉኦት ነበር።

፵፫ ከሁለቱ ቀኖችም በኋላ ከዚያ ወጥቶ ወደ ገሊላ ሄደ።

፵፬ ነቢይ በገዛ አገሩ እንዲይከበር ኢየሱስ ራሱ መሰክሮአልና።

፵፭ ወደ ገሊላም በመጣ ጊዜ፤ የገሊላ ሰዎች ራሳቸው ደግሞ ለበዓል መጥተው ነበርና በበዓል በኢየሩሳሌም ያደረገውን ሁሉ ስላዩ ተቀበሉት።

፵፮ ኢየሱስም ውኃውን የወይን ጠጅ ወዳደረገባት ወደ ገሊላ ቃና ዳግመኛ መጣ። በቅፍርናሆምም ልጇ የታመመበት ከንጉሥ ቤት አንድ ሹም ነበረ።

፵፯ እርሱም ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ እንደ መጣ ሰምቶ ልጅ ለምት ሰላለው ወደ እርሱ ሄደ ወርዶም እንዲፈውሰለት ለመነው።

፵፰ ስለዚህም ኢየሱስ። ምልክትና ድንቅ ነገር ካለያችሁ ከቶ አታምኑም አለው።

፵፱ ሹሙም። ጌታ ሆይ፥ ብላቴናዬ ሳይሞት ውረድ አለው።

፶ ኢየሱስም። ሂድ፤ ልጅህ በሕይወት አለ አለው። ሰውዬውም ኢየሱስ የነገረውን ቃል አምኖ ሄደ።

፶፩ እርሱም ሲወርድ ሳለ ባሮቹ ተገናኙትና። ብላቴናህ በሕይወት አለ ብለው ነገሩት።

፶፪ እርሱም በጎ የሆነበትን ሰዓት ጠየቃቸው፤ እነርሱም። ትናንት በሰባት ሰዓት ንዳዲ ለቀቀው አሉት።

፶፫ አባቱም ኢየሱስ። ልጅህ በሕይወት አለ ባለው በዚያ ሰዓት እንደ ሆነ አወቀ፤ እርሱም ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ ጋር አመነ።

፶፬ ይህም ደግሞ ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ መጥቶ ያደረገው ሁለተኛ ምልክት ነው።

፳

፩ ከዚህ በኋላ የአይሁድ በዓል ነበረ፤ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ።

፪ በኢየሩሳሌምም በበጎች በር አጠገብ በዕብራይስጥ ቤተ ሳይዳ የምትባል አንዲት መጠመቂያ ነበረች፤ አምስትም መመላለሻ ነበረባት።

፫ በእነዚህ ውስጥ የውኃውን መንቀሳቀስ እየጠበቁ በሽተኞችና ዕውሮች አንካሶችም ሰውነታቸውም የሰለለ ብዙ ሕዝብ ይተኙ ነበር።

፬ እንዳንድ ጊዜ የጌታ መልአክ ወደ መጠመቂያይቱ ወርዶ ውኃውን ያናውጥ ነበርና፤ እንግዲህ ከውኃው መናወጥ በኋላ በመጀመሪያ የገባ ከማናቸው ካለበት ደዌ ጤናማ ይሆን ነበር።

፭ በዚያም ከሠላሳ ስምንት ዓመት ጀምሮ የታመመ አንድ ሰው ነበረ፤

፮ ኢየሱስ ይህን ሰው ተኝቶ ባየ ጊዜ፥ እስከ አሁን ብዙ ዘመን እንዲሁ እንደ ነበረ አውቆ። ልትድን ትወዳለህን? አለው።

፯ ድውዩም። ጌታ ሆይ፥ ውኃው በተናወጠ ጊዜ በመጠመቂያይቱ ውስጥ የሚያኖረኝ ሰው የለኝም ነገር ግን እኔ ስመጣ ሳለሁ ሌላው ቀድሞኝ ይወርዳል ብሎ መለሰለት።

፳፮ ኢየሱስ። ተነሣና አልጋህን ተሸክመህ ሂድ አለው።

፳፯ ወዲያውም ሰውዬው ዳነ አልጋውንም ተሸክሞ ሄደ።

፲ ያም ቀን ሰንበት ነበረ። ሰለዚህ አይሁድ የተፈወሰውን ሰው። ሰንበት ነው አልጋህንም ልትሸክም አልተፈቀደልህም አሉት።

፲፩ እርሱ ግን። ያዳነኝ ያ ሰው። አልጋህን ተሸክመህ ሂድ አለኝ ብሎ መለሰላቸው።

፲፪ እነርሱም። አልጋህን ተሸክመህ ሂድ ያለህ ሰው ማን ነው? ብለው ጠየቁት።

፲፫ ዳሩ ግን በዚያ ሰፍራ ሕዝብ ስለ ነበሩ ኢየሱስ ፈቀጅ ብሎ ነበርና የተፈወሰው ሰው ማን እንደ ሆነ አላወቀም።

፲፬ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በመቅደስ አገኘውና። እነሆ፣ ድነሃል፤ ከዚህ የሚብሰ እንዲይደርሱብህ ወደ ፊት ኃጢአት አትሥራ አለው።

፲፭ ሰውዬው ሄደ ያዳነው ኢየሱስ እንደ ሆነ ለአይሁድ ነገረ።

፲፮ ሰለዚህም በሰንበት ይህን ሰላደረገ አይሁድ ኢየሱስን ያሳድዱት ነበር ለገድሉትም ይፈልጉ ነበር።

፲፯ ኢየሱስ ግን። አባቴ እስከ ዛሬ ይሠራል እኔም ደግሞ እሠራለሁ ብሎ መለሰላቸው።

፲፰ እንግዲህ ሰንበትን ስለ ሻረ ብቻ አይደለም፣ ነገር ግን ደግሞ ራሱን ከእግዚአብሔር ጋር አስተካክሎ። እግዚአብሔር አባቴ ነው ስላለ፣ ሰለዚህ አይሁድ ለገድሉት አብዝተው ይፈልጉት ነበር።

፲፱ ሰለዚህ ኢየሱስ መለሰ እንዲህም አላቸው። እውነት እውነት እላችኋለሁ፣ አብ ሲያደርግ ያየውን ነው እንጂ ወልድ ከራሱ ሊያደርግ ምንም አይችልም፤ ያ የሚያደርገውን ሁሉ ወልድ ደግሞ ይህን እንዲሁ ያደርጋልና።

፳ አብ ወልድን ይወዳልና፣ የሚያደርገውንም ሁሉ ያሳየዋል፤ እናንተም ትደነቁ ዘንድ ከዚህ የሚበልጥ ሥራ ያሳየዋል።

፳፩ አብ ሙታንን እንደሚያነሣ ሕይወትም እንደሚሰጣቸው፣ እንዲሁ ወልድ ደግሞ ለሚወዳቸው ሕይወትን ይሰጣቸዋል።

፳፪-፳፬ እውነት እውነት እላችኋለሁ፣ ቃሌን የሚሰማ የላከኝንም የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፣ ከሞትም ወደ ሕይወት ተሻገረ እንጂ ወደ ፍርድ አይመጣም።

፳፭ እውነት እውነት እላችኋለሁ፣ ሙታን የእግዚአብሔርን ልጅ ድምፅ የሚሰሙበት ሰዓት ይመጣል እርሱም አሁን ነው፤

የሚሰሙትም በሕይወት ይኖራሉ።

፳፮ ኡብ በራሱ ሕይወት እንዳለው እንዲሁ ደግሞ ለወልድ በራሱ ሕይወት እንዲኖረው ሰጥቶታል።

፳፯ የሰው ልጅም ስለ ሆነ ይፈረድ ዘንድ ሥልጣን ሰጠው።

፳፰-፴ እኔ ከራሴ እንዳችሁ ላደርግ አይቻለኝም፤ እንደ ሰማሁ እፈርዳለሁ ፍርዳም ቅን ነው። የላከኝን ፈቃድ እንጂ ፈቃዴን አልሻምና።

፴፩ እኔ ስለ እኔ ስለ ራሴ ብመሰክር ምስክራጌ እውነት አይደለም፤

፴፪ ስለ እኔ የሚመሰክር ሌላ ነው። እርሱም ስለ እኔ የሚመሰክረው ምስክር እውነት እንደ ሆነ አውቃለሁ።

፴፫ እናንተ ወደ ዮሐንስ ልካችኋል እርሱም ለእውነት መሰክሮአል።

፴፬ እኔ ግን ከሰው ምስክር አልቀበልም። እናንተ እንድትድኑ ይህን አላለሁ እንጂ።

፴፭ እርሱ የሚነድና የሚያበራ መብራት ነበረ። እናንተም ጥቂት ዘመን በብርሃኑ ደስ ሊላችሁ ወደዳችሁ።

፴፮ እኔ ግን ከዮሐንስ ምስክር የሚበልጥ ምስክር አላኝ፤ ኡብ ልፈጽመው የሰጠኝ ሥራ። ይህ የማደርገው ሥራ። ኡብ እንደ ላከኝ ስለ እኔ ይመሰክራል።

፴፯ የላከኝ ኡብም እርሱ ስለ እኔ መሰክሮአል። ድምፁን ከቶ አልሰማችሁም። መልኩንም አላያችሁም፤

፴፰ እርሱም የላከውን እናንተ አታምኑምና በእናንተ ዘንድ የሚኖር ቃሉ የላችሁም።

፴፱ እናንተ በመጻሕፍት የዘላለም ሕይወት እንዳላችሁ ይመስላችኋልና እነርሱን ትመረምራላችሁ፤ እነርሱም ስለ እኔ የሚመሰክሩ ናቸው፤

፵ ነገር ግን ሕይወት እንዲሆንላችሁ ወደ እኔ ልትመጡ አትወዱም።

፵፩-፵፫ እኔ በአባቴ ስም መጥቻለሁ አልተቀበላችሁኝምም፤ ሌላው በራሱ ስም ቢመጣ እርሱን ትቀበሉታላችሁ።

፵፬ እናንተ እርስ በርሳችሁ ክብር የምትቀባበሉ ከአንዲም ከእግዚአብሔር ያለውን ክብር የማትፈልጉ። እንዴት ልታምኑ ትችላላችሁ?

፵፭ እኔ በኡብ ዘንድ የምከሳችሁ አይምሰላችሁ፤ የሚከሳችሁ አለ፤ እርሱም ተስፋ የምታደርጉት ሙሴ ነው።

፱፮ ሙሴን ሰጠው ብታምኑት እኔን ባመናችሁ ነበር፤ እርሱ ስለ እኔ ጽፎአልና።
 ፱፯ መጻሕፍትን ካላመናችሁ ግን ቃሉን እንዴት ታምናላችሁ?

፮

፩ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ወደ ገሊላ ባሕር ማዶ ተሻገረ፤ እርሱም የጥብርያደስ ባሕር ነው።

፪ በበሽተኞችም ያደረገውን ምልክቶች ሰላዩ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት።

፫ ኢየሱስም ወደ ተራራ ወጣና በዚያ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጠ።

፬ የአይሁድ በዓልም ፋሲካ ቀርቦ ነበር።

፭ ኢየሱስም ዓይኖቹን አንሥቶ ብዙ ሕዝብ ወደ እርሱ ሲመጣ አየና ፊልጶስን። እነዚህ እንዲበሉ እንጀራ ከወዳት እንገዛላን? አለው።

፮ ራሱ ሊያደርግ ያለውን ያውቅ ነበርና ሊፈትነው ይህን ተናገረ።

፯ ፊልጶስ። እያንዳንዳቸው ትንሽ ትንሽ እንኳ እንዲቀበሉ የሁለት መቶ ዲናር እንጀራ አይበቃቸውም ብሎ መለሰለት።

፰ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ የሰምዖን ጴጥሮስ ወንድም እንድርያሰ።

፱ አምስት የገብሰ እንጀራና ሁለት ዓሣ የያዘ ብላቴና በዚህ አለ፤ ነገር ግን እነዚህን ለሚያህሉ ሰዎች ይህ ምን ይሆናል? አለው።

፲ ኢየሱስም። ሰዎቹን እንዲቀመጡ አድርጉ አለ። በዚያም ሰፍራ ብዙ ሣር ነበረበት። ወንዶችም ተቀመጡ ቊጥራቸውም አምስት ሺህ የሚያህል ነበር።

፲፩ ኢየሱስም እንጀራውን ያዘ፣ አመሰግኖም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ። ደቀ መዛሙርቱም ለተቀመጡት ሰዎች ሰጡአቸው እንዲሁም ከዓሣው በፈለጉት መጠን።

፲፪ ከጠገቡም በኋላ ደቀ መዛሙርቱን። አንድ ሰንኳ እንዳይጠፋ የተረፈውን ቊጥራሽ አከማቹ አላቸው።

፲፫ ሰለዚህ አከማቹ፣ ከበሉትም ከአምስቱ የገብሰ እንጀራ የተረፈውን ቊጥራሽ አሥራ ሁለት መሶብ ሞሉ።

፲፬ ከዚህ የተነሣ ሰዎቹ ኢየሱስ ያደረገውን ምልክት ባዩ ጊዜ። ይህ በእውነት ወደ ዓለም የሚመጣው ነቢይ ነው አሉ።

፲፭ በዚህም ምክንያት ኢየሱስ ያነገሡት ዘንድ ሊመጡና ሊነጥቁት እንዳላቸው አውቆ ደግሞ ወደ ተራራ ብቻውን ፈቀቆ አለ።

፲፮ በመሸም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ባሕር ወረዱ።

፲፯ በታንኳም ገብተው በባሕር ማዶ ወደ ቅፍርናሆም ይመጡ ነበር። እሁንም ጨልሞ ነበር፤ ኢየሱስም ገና ወደ እነርሱ አልመጣም ነበር፤

፲፰ ብርቱ ነፋስም ስለ ነፈሰ ባሕሩ ተናወጠ።

፲፱ ሀያ አምስት ወይም ሠላሳ ምዕራፍ ከቀዘፉ በኋላም፣ ኢየሱስ በባሕር ላይ እየሄደ ወደ ታንኳይቱ ሲቀርብ አይተው ፈረ።

፳ እርሱ ግን። እኔ ነኝ፤ አትፍሩ አላቸው።

፳፩ ስለዚህ በታንኳይቱ ሊቀበሉት ወደዱ፤ ወዲያውም ታንኳይቱ ወደሚሄዱበት ምድር ደረሰች።

፳፪ በነገው በባሕር ማዶ ቆመው የነበሩ ሕዝቡ ከአንዲት ጀልባ በቀር በዚያ ሌላ ጀልባ እንዳልነበረች፣ ደቀ መዛሙርቱም ለብቻቸው እንደ ሄዱ እንጂ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ታንኳይቱ እንዳልገባ አዩ፤

፳፫ ዳሩ ግን ሌሎች ጀልባዎች ጌታ የባረከውን እንጀራ ወደ በሉበት ሰፍራ አጠገብ ከጥብርያዶስ መጡ።

፳፬ ሕዝቡም ኢየሱስ ወይም ደቀ መዛሙርቱ በዚያ እንዳልነበሩ ባዩ ጊዜ፣ ራሳቸው በጀልባዎቹ ገብተው ኢየሱስን እየፈለጉ ወደ ቅፍርናሆም መጡ።

፳፭ በባሕር ማዶም ሲያገኙት። መምህር ሆይ፣ ወደዚህ መቼ መጣህ? አሉት።

፳፮ ኢየሱስም መልሶ። እውነት እውነት አላችኋለሁ፣ የምትፈልጉኝ እንጀራን ስለ በላችሁና ስለ ጠገባችሁ ነው እንጂ ምልክቶችን ስላያችሁ አይደለም።

፳፯ ለሚጠፉ መብል አትሥሩ፤ ነገር ግን ለዘላለም ሕይወት ለሚኖር መብል የሰው ልጅ ለሚሰጣችሁ ሥሩ፤ እርሱን እግዚአብሔር አብ አትሞታልና።

፳፰ እንግዲህ። የእግዚአብሔርን ሥራ እንድንሠራ ምን እናድርግ? አሉት።

፳፱ ኢየሱስ መልሶ። ይህ የእግዚአብሔር ሥራ እርሱ በላከው እንድታምኑ ነው አላቸው።

፴ እንግዲህ። እንኪያ አይተን እንድናምንህ አነተ ምን ምልክት ታደርጋለህ? ምንስ ትሠራለህ?

፴፩ ይበሉ ዘንድ ከሰማይ እንጀራ ሰጣቸው ተብሎ እንደ ተጻፈ አባቶቻችን በምድረ በዳ መና በሉ አሉት።

፴፪ ኢየሱስም። እውነት እውነት እላችኋለሁ። እውነተኛ እንጀራ ከሰማይ የሚሰጣችሁ አባቴ ነው እንጂ ከሰማይ እንጀራ የሰጣችሁ ሙሴ አይደለም፤

፴፫ የእግዚአብሔር እንጀራ ከሰማይ የሚወርድ ለዓለምም ሕይወትን የሚሰጥ ነውና አላቸው።

፴፬ ስለዚህ። ጌታ ሆይ፣ ይህን እንጀራ ዘወትር ሰጠን አሉት።

፴፭ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ፤ ወደ እኔ የሚመጣ ከቶ አይራብም በእኔ የሚያምንም ሁልጊዜ ከቶ አይጠማም።

፴፮ ነገር ግን አይታችሁኝ እንዳላመናችሁ አልሏችሁ።

፴፯ እብ የሚሰጠኝ ሁሉ ወደ እኔ ይመጣል፣ ወደ እኔም የሚመጣውን ከቶ ወደ ውጭ አላወጣውም፤

፴፰ ፈቃዴን ለማድረግ አይደለም እንጂ የላከኝን ፈቃድ ለማድረግ ከሰማይ ወርጃለሁና።

፴፱ ከሰጠኝም ሁሉ እንድን ሰንኳ እንዳላጠፋ በመጨረሻው ቀን እንዳስነሣው እንጂ የላከኝ የአብ ፈቃድ ይህ ነው።

፵ ልጅንም አይቶ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወትን እንዲያገኝ የአባቴ ፈቃድ ይህ ነው። እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣዋለሁ።

፵፩ እንግዲህ አይሁድ። ከሰማይ የወረደ እንጀራ እኔ ነኝ ስላለ ስለ እርሱ እንጐራጐሩና።

፵፪ አባቴንና እናቴን የምናውቃቸው ይህ የዮሴፍ ልጅ ኢየሱስ አይደለምን? እንግዲህ። ከሰማይ ወርጃለሁ እንዴት ይላል? አሉ።

፵፫ ኢየሱስ መለሰ አላቸውም። እርሰ በርሳችሁ አታንጐራጐሩ።

፵፬ የላከኝ አብ ከሳበው በቀር ወደ እኔ ሊመጣ የሚችል የለም፣ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣዋለሁ።

፵፭ ሁሉም ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ ተብሎ በነቢያት ተጽፎአል፤ እንግዲህ ከአብ የሰማ የተማረም ሁሉ ወደ እኔ ይመጣል።

፵፮ አብን ያየ ማንም የለም፤ ከእግዚአብሔር ከሆነ በቀር፣ እርሱ አብን አይቶአል።

፵፯ እውነት እውነት እላችኋለሁ በእኔ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው።

፵፰ የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ።

፵፱ አባቶቻችሁ በሞድረ በዳ መና በሉ ሞቱም፤

፶ ሰው ከእርሱ በልቶ እንዲይሞት ከሰማይ አሁን የወረደ እንጀራ ይህ ነው።

፶፩ ከሰማይ የወረደ ሕያው እንጀራ እኔ ነኝ፤ ሰው ከዚህ እንጀራ ቢበላ ለዘላለም ይኖራል፤ እኔም ስለ ዓለም ሕይወት የምሰጠው እንጀራ ሥጋዬ ነው።

፶፪ እንግዲህ አይሁድ። ይህ ሰው ሥጋውን ልንበላ ይሰጠን ዘንድ እንዴት ይችላል? ብለው እርስ በርሳቸው ተከራከሩ።

፶፫ ስለዚህ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው። እውነት እውነት አላችኋለሁ፣ የሰውን ልጅ ሥጋ ካልበላችሁ ደሙንም ካልጠጣችሁ በራሳችሁ ሕይወት የላችሁም።

፶፬ ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው፣ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣለሁ።

፶፭ ሥጋዬ እውነተኛ መብል ደሜም እውነተኛ መጠጥ ነውና።

፶፮ ሥጋዬን የሚበላ ደሜንም የሚጠጣ በእኔ ይኖራል እኔም በእርሱ እኖራለሁ።

፶፯ ሕያው አብ እንደ ላከኝ እኔም ከአብ የተነሣ ሕያው እንደምሆን፣ እንዲሁ የሚበላኝ ደግሞ ከእኔ የተነሣ ሕያው ይሆናል።

፶፰ ከሰማይ የወረደ እንጀራ ይህ ነው፤ አባቶቻችሁ መና በልተው እንደ ሞቱ አይደለም፤ ይህን እንጀራ የሚበላ ለዘላለም ይኖራል

፶፱ በቅፍርናሆም ሲያስተምር ይህን በምኩራብ አለ።

፷ ከደቀ መዛሙርቱም ብዙዎች በሰሙ ጊዜ። ይህ የሚያሰጨንቅ ንግግር ነው፤ ማን ሊሰማው ይችላል? አሉ።

፷፩ ኢየሱስ ግን ደቀ መዛሙርቱ ስለዚህ እንዳንገራገራ በልቡ አውቆ አላቸው። ይህ ያስናክላችኋልን?

፷፪ እንግዲህ የሰው ልጅ አስቀድሞ ወደ ነበረበት ሲወጣ ብታዩ እንዴት ይሆናል?

፷፫ ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ነው፤ ሥጋ ምንም አይጠቅምም፤ እኔ የነገርኋችሁ ቃል መንፈስ ነው ሕይወትም ነው።

፷፬ ነገር ግን ከእናንተ የማያምኑ አሉ። ኢየሱስ የማያምኑት እነማን እንደ ሆኑ አሳልፎ የሚሰጠውም ማን እንደ ሆነ ከመጀመሪያ ያውቅ ነበርና።

፳፭ ደግሞ። ስለዚህ አልጓችሁ። ከአብ የተሰጠው ካልሆነ ወደ እኔ ሊመጣ የሚችል የለም አለ።

፳፮ ከዚህም የተነሣ ከደቀ መዛሙርቱ ብዙዎች ወደ ኋላ ተመለሱ፤ ወደ ፊትም ከእርሱ ጋር አልሄዱም።

፳፯ ኢየሱስም ለአሥራ ሁለቱ። እናንተ ደግሞ ልትሄዱ ትወዳላችሁን? አለ።

፳፰ ስምዖን ጴጥሮስ። ጌታ ሆይ፥ ወደ ማን እንሄዳለን? አንተ የዘላለም ሕይወት ቃል አለህ፤

፳፱ እኛስ አንተ ክርስቶስ የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆንህ አምነናል አውቀናልም ብሎ መለሰለት።

፳፻ ኢየሱስም። እኔ እናንተን አሥራ ሁለታችሁን የመረጥኋችሁ አይደለምን? ከእናንተም አንዱ ዲያብሎስ ነው ብሎ መለሰላቸው።

፷፩ ስለ ስምዖንም ልጅ ስለ አስቆርቱ ይሁዳ ተናገረ፤ ከአሥራ ሁለቱ አንዱ የሆነ እርሱ አሳልፎ ይሰጠው ዘንድ አለውና።

፯

፩ ከዚህም በኋላ ኢየሱስ አይሁድ ሊገድሉት ይፈልጉ ስለ ነበር በይሁዳ ሊመላለስ አይወድም ነበርና በገሊላ ይመላለስ ነበር።

፪ የአይሁድም የዳስ በዓል ቀርቦ ነበር።

፫ እንግዲህ ወንድሞቹ። ደቀ መዛሙርትህ ደግሞ የምታደርገውን ሥራ እንዲያዩ ከዚህ ተነሣና ወደ ይሁዳ ሂድ፤

፬ ራሱ ሊገለጥ እየፈለገ በሰውር የሚሠራ የለምና። እነዚህን ብታደርግ ራስህን ለዓለም ግለጥ አሉት።

፭ ወንድሞቹ ሰንኳ አላመኑበትም ነበርና።

፮ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። ጊዜዬ ገና አልደረሰም፤ ጊዜያችሁ ግን ዘወትር የተመቸ ነው።

፯ ዓለም እናንተን ሊጠላ አይቻለውም፤ እኔ ግን ሥራው ክፉ መሆኑን እመስክርበታለሁና እኔን ይጠላኛል።

፰ እናንተ ወደዚህ በዓል ውጡ፤ እኔስ ጊዜዬ ገና ስላልተፈጸመ ወደዚህ በዓል ገና አልወጣም።

፱ ይህንም አላቸውና በገሊላ ቀረ።

፲ ወንድሞቹ ግን ወደ በዓሉ ከወጡ በኋላ በዚያን ጊዜ እርሱ ደግሞ በግልጥ ሳይሆን ተሰውሮ ወጣ።

፲፩ አይሁድም። እርሱ ወዳት ነው? እያሉ በበዓሉ ይፈልጉት ነበር።

፲፪ በሕዝብም መካከል ስለ እርሱ ብዙ ማንጐራጐር ነበረ፤ እንዳንደም። ደግ ሰው ነው፤ ሌሎች ግን። አይደለም፤ ሕዝቡን ግን ያስታል ይሉ ነበር።

፲፫ ዳሩ ግን አይሁድን ስለ ፈሩ ማንም ስለ እርሱ በግልጥ አይናገርም ነበር።

፲፬ አሁንም በበዓሉ እኩሌታ ኢየሱስ ወደ መቅደስ ወጥቶ ያስተምር ነበር።

፲፭ አይሁድም። ይህ ሰው ሳይማር መጻሕፍትን እንዴት ያውቃል? ብለው ይደነቁ ነበር።

፲፮ ስለዚህ ኢየሱስ መለስ እንዲህም አላቸው። ትምህርቱስ ከላከኝ ነው እንጂ ከእኔ አይደለም፤

፲፯ ፈቃዱን ሊያደርግ የሚወድ ቢኖር፣ እርሱ ይህ ትምህርት ከእግዚአብሔር ቢሆን ወይም እኔ ከራሴ የምናገር ብሆን ያውቃል።

፲፰ ከራሱ የሚናገር የራሱን ክብር ይፈልጋል፤ የላከውን ክብር የሚፈልግ ግን እርሱ እውነተኛ ነው በእርሱም ዓመፃ የለበትም።

፲፱ ሙሴ ሕግን አልሰጣችሁምን? ከእናንተ ግን ሕግን የሚያደርግ እንድ ሰንኳ የለም። ልትገድሉኝ ስለ ምን ትፈልጋላችሁ?

፳ ሕዝቡ መለሱና። ጋኔን አለብህ፤ ማን ሊገድልህ ይፈልጋል? አሉት።

፳፩ ኢየሱስ መለስ አላቸውም። አንድ ሥራ አደረግሁ ሁላችሁም ታደንቃላችሁ።

፳፪ ስለዚህ ሙሴ መገረዝን ሰጣችሁ፤ ከአባቶችም ነው እንጂ ከሙሴ አይደለም፤ በሰንበትም ሰውን ትገርዛላችሁ።

፳፫ የሙሴ ሕግ እንዳይሻር ሰው በሰንበት መገረዝን የሚቀበል ከሆነስ ሰውን ሁለንተናውን በሰንበት ጤናማ ስላደረግሁ ትቈጡኛላችሁን?

፳፬ ቅን ፍርድ ፍረዱ እንጂ በመልክ አትፍረዱ።

፳፭ እንግዲህ ከኢየሩሳሌም ሰዎች አንዳንዶቹ እንዲህ አሉ። ለገድሉት የሚፈልጉት ይህ አይደለምን?

፳፮ እነሆም፣ በግልጥ ይናገራል አንዳችም አይሉትም። አለቆቹ ይህ ሰው በእውነት ክርስቶስ እንደ ሆነ በእውነት አወቁን?

፳፯ ነገር ግን ይህን ከወዴት እንደ ሆነ አውቀናል፤ ክርስቶስ ሲመጣ ግን ከወዴት እንደ ሆነ ማንም አያውቅም።

፳፰ እንግዲህ ኢየሱስ በመቅደስ ሲያስተምር። እኔንም ታውቁኛላችሁ ከወዴትም እንደ ሆነሁ ታውቃላችሁ፤ እኔም

በራሴ አልመጣሁም ነገር ግን እናንተ የማታውቁት የላከኝ እውነተኛ ነው፤

፳፱ እኔ ግን ከእርሱ ዘንድ ነኝ እርሱም ልኮኛልና አውቀዋለሁ ብሎ ጮኸ።

፴ ስለዚህ ሊይዙት ይፈልጉ ነበር፤ ነገር ግን ጊዜው ገና ስላልደረሰ ማንም እጁን አልጫነበትም።

፴፩ ከሕዝቡ ግን ብዙዎች አመኑበትና። ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ይህ ካደረጋቸው ምልክቶች ይልቅ ያደርጋልን? አሉ።

፴፪ ፈሪሳውያንም ሕዝቡ ስለ እርሱ እንደዚህ ሲያንገራጉሩ ሰሙ፤ የካህናት አለቆችም ፈሪሳውያንም ሊይዙት ሎሎዎችን ላኩ።

፴፫ ኢየሱስም። ገና ጥቂት ጊዜ ከእናንተ ጋር እቆያለሁ ወደ ላከኝም እሄዳለሁ።

፴፬ ትፈልጉኛላችሁ አታገኙኝምም፤ እኔም ወዳለሁበት እናንተ ልትመጡ አትችሉም አለ።

፴፭ እንግዲህ አይሁድ። እኛ እንዳናገኘው ይህ ወዳት ይሄድ ዘንድ አለው? በግሪክ ሰዎች መካከል ተበትነው ወደሚኖሩት ሊሄድና የግሪክን ሰዎች ሊያስተምር አለውን?

፴፮ እርሱ። ትፈልጉኛላችሁ አታገኙኝምም እኔም ወዳለሁበት እናንተ ልትመጡ አትችሉም የሚለው ይህ ቃል ምንድር ነው? ብለው እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ።

፴፯ ከበዓሉም በታላቁ በኋለኛው ቀን ኢየሱስ ቆሞ። ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ።

፴፰ በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ፣ የሕይወት ውኃ ወንዝ ከሆዱ ይፈልቃል ብሎ ጮኸ።

፴፱ ይህን ግን በእርሱ የሚያምኑ ሊቀበሉት ስላላቸው ስለ መንፈስ ተናገረ፤ ኢየሱስ ገና ስላልከበረ መንፈስ ገና አልወረደም ነበርና።

፵ ስለዚህ ከሕዝቡ አያሌ ሰዎች ይህን ቃል ሲሰሙ። ይህ በእውነት ነቢዩ ነው አሉ፤

፵፩ ሌሎች። ይህ ክርስቶስ ነው አሉ፤ ሌሎች ግን። ክርስቶስ በእውኑ ከገሊላ ይመጣልን?

፵፪ ክርስቶስ ከዳዊት ዘር ዳዊትም ከነበረባት መንደር ከቤተ ልሔም እንዲመጣ መጽሐፍ አላለምን? አሉ።

፵፫ እንግዲህ ከእርሱ የተነሣ በሕዝቡ መካከል መለያየት ሆነ፤

፵፬ ከእነርሱም እንዳንደቹ ሊይዙት ወደዱ ነገር ግን እጁን ማንም አልጫነበትም።

፱፭ ሎሌዎቹም ወደ ካህናት አለቆችና ወደ ፈሪሳውያን መጡ፤ እነዚያም። ያላመጣችሁት ስለ ምን ነው? አሉአቸው።

፱፮ ሎሌዎቹ። እንደዚህ ሰው ማንም እንዲሁ ከቶ አልተናገረም ብለው መለሱ።

፱፯ እንግዲህ ፈሪሳውያን። እናንተ ደግሞ ሳታችሁን?

፱፰ ከአለቆች ወይስ ከፈሪሳውያን በእርሱ ያመነ አለን?

፱፱ ነገር ግን ሕግን የማያውቀው ይህ ሕዝብ ርጉም ነው ብለው መለሱላቸው።

፻ ከእነርሱ አንዱ በሌሊት ቀድሞ ወደ እርሱ መጥቶ የነበረ ኒቆዲሞስ።

፻፩ ሕጋችን አስቀድሞ ከእርሱ ሳይሰማ ምንስ እንዳደረገ ሳያውቅ በሰው ይፈርዳልን? አላቸው።

፻፪ እነርሱም መለሱና። አንተም ደግሞ ከገሊላ ነህን? ነቢይ ከገሊላ እንዳይነሣ መርምርና እይ አሉት።

፻፫ እያንዳንዱም ወደ ቤቱ ሄደ።

፰

፩ ኢየሱስ ግን ወደ ደብረ ዘይት ሄደ።

፪ ማለዳም ደግሞ ወደ መቅደስ ደረሰ ሕዝቡም ሁሉ ወደ እርሱ መጡ። ተቀምጦም ያስተምራቸው ነበር።

፫ ጻፎችና ፈሪሳውያንም በምንዝር የተያዘችን ሴት ወደ እርሱ አመጡ በመካከልም እርሱን አቁመው።

፬ መምህር ሆይ፥ ይህች ሴት ስታመነዝር ተገኝታ ተያዘች።

፭ ሙሴም እንደነዚህ ያሉት እንዲወገሩ በሕግ አዘዘን፤ አንተስ ስለ እርሱም ምን ትላለህ? አሉት።

፮ የሚከሱበትንም እንዲያገኙ ሊፈትኑት ይህን አሉ። ኢየሱስ ግን ጌንበስ ብሎ በጣቱ በምድር ላይ ጻፈ፤

፯ መላልሰው በጠየቁት ጊዜ ግን ቀና ብሎ። ከእናንተ ኃጢአት የሌለበት አስቀድሞ በድንጋይ ይውገራት አላቸው።

፰ ደግሞም ጌንበስ ብሎ በጣቱ በምድር ላይ ጻፈ።

፱ እነርሱም ይህን ሲሰሙ ሕሊናቸው ወቀሳቸውና ከሽማግሌዎች ጀምረው እስከ ኋለኞች አንድ አንድ እያሉ ወጡ፤ ኢየሱስም ብቻውን ቀረ ሴቲቱም በመካከል ቆማ ነበረች።

፲ ኢየሱስም ቀና ብሎ ከሴቲቱ በቀር ማንንም ባላየ ጊዜ። አንቺ ሴት፥ እነዚያ ከሳሾችሽ ወዳት አሉ? የፈረደብሽ የለምን? አላት።

፲፩ እርሰዋም። ጌታ ሆይ፣ አንድ ሰንኳ አለኝ። ኢየሱስም። እኔም አልፈርድብሽም፤ ሂጂ ከአሁንም ጀምሮ ደግመሽ ኃጢአት አትሥሪ አላት።

፲፪ ደግሞም ኢየሱስ። እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ፤ የሚከተለኝ የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል እንጂ በጨለማ አይመላለስም ብሎ ተናገራቸው።

፲፫ ፈሪሳውያንም። አንተ ሰለ ራስህ ትመሰክራለህ፤ ምስክርነትህ እውነት አይደለም አሉት።

፲፬ ኢየሱስ መለሰ አላቸውም። እኔ ሰለ ራሴ ምንም እንኳ ብመሰክር ከወዴት እንደመጣሁ ወዴትም እንድሄድ አውቃለሁና ምስክርነቴ እውነት ነው፤ እናንተ ግን ከወዴት እንደ መጣሁ ወዴትም እንድሄድ አታውቁም።

፲፭ እናንተ ሥጋዊ ፍርድን ትፈርዳላችሁ፤ እኔ በአንድ ሰው ሰንኳ አልፈርድም።

፲፮ የላከኝ ኡብ ከእኔ ጋር ነው እንጂ ብቻዬን አይደለሁምና እኔ ብፈርድ ፍርዴ እውነት ነው።

፲፯ የሁለት ሰዎችም ምስክርነት እውነት እንደ ሆነ በሕጋችሁ ተጽፎአል።

፲፰ ሰለ ራሴ የምመሰክር እኔ ነኝ፣ የላከኝም ኡብ ሰለ እኔ ይመሰክራል።

፲፱ እንግዲህ። አባትህ ወዴት ነው? አሉት። ኢየሱስ መልሶ። እኔንም ወይም አባቴንም አታውቁም፤ እኔንስ ብታውቁኝ አባቴን ደግሞ ባወቃችሁ ነበር አላቸው።

፳ ኢየሱስ በመቅደስ ሲያሰተምር በግምጃ ቤት አጠገብ ይህን ነገር ተናገረ፤ ጊዜው ገና አልደረሰምና ማንም አልያዘውም።

፳፩ ኢየሱስም ደግሞ። እኔ እሄዳለሁ ትፈልጉኛላችሁም በኃጢአታችሁም ትሞታላችሁ እኔ ወደምሄድበት እናንተ ልትመጡ አትችሉም አላቸው።

፳፪ አይሁድም። እኔ ወደ ምሄድበት እናንተ ልትመጡ አትችሉም ማለቱ ራሱን ይገድላልን? እንጂ አሉ።

፳፫ እናንተ ከታች ናችሁ፣ እኔ ከላይ ነኝ፤ እናንተ ከዚህ ዓለም ናችሁ፣ እኔ ከዚህ ዓለም አይደለሁም።

፳፬ እንግዲህ። በኃጢአታችሁ ትሞታላችሁ አልጓችሁ፤ እኔ እንደሆንሁ ባታምኑ በኃጢአታችሁ ትሞታላችሁና አላቸው።

፳፭ እንግዲህ። አንተ ማን ነህ? አሉት። ኢየሱስም። ከመጀመሪያ ለእናንተ የተናገርሁት ነኝ።

፳፮ ስለ እናንተ የምናገረው የምፈርደውም ብዙ ነገር አለኝ፤ ዳሩ ግን የላከኝ እውነተኛ ነው እኔም ከእርሱ የሰማሁትን ይህን ለዓለም እናገራለሁ አላቸው።

፳፯ ስለ ኡብ እንደ ነገራቸው አላሰተዋሉም።

፳፰ ስለዚህም ኢየሱስ። የሰውን ልጅ ከፍ ከፍ ባደረጋችሁት ጊዜ እኔ እሆን ዘንድ አባቴም እንዳሰተማረኝ እነዚህን እናገር ዘንድ እንጂ ከራሴ አንዳች እንዳላደርግ በዚያን ጊዜ ታውቃለችሁ።

፳፱ የላከኝም ከእኔ ጋር ነው፤ እኔ ደስ የሚያሰኘውን ዘወትር አደርጋለሁና ኡብ ብቻዬን አይተወኝም አላቸው።

፴ ይህን ሲናገር ብዙዎች በእርሱ አመኑ።

፴፩ ኢየሱስም ያመኑትን አይሁድ። እናንተ በቃሌ ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙርቴ ናችሁ፤

፴፪ እውነትንም ታውቃለችሁ እውነትም አርነት ያወጣችኋል አላቸው።

፴፫ እነርሱም መልሰው። የአብርሃም ዘር ነን ለአንድም ሰንኳ ከቶ ባሪያዎች አልሆንም፤ አንተ። አርነት ትወጣላችሁ እንዴት ትላለህ? አሉት።

፴፬ ኢየሱስ መለሰ፤ እንዲህ ሲል። እውነት እውነት አላችኋለሁ፤ ኃጢአት የሚያደርግ ሁሉ የኃጢአት ባርያ ነው።

፴፭ ባርያም ለዘላለም በቤት አይኖርም፤ ልጁ ለዘላለም ይኖራል።

፴፮ እንግዲህ ልጁ አርነት ቢያወጣችሁ በእውነት አርነት ትወጣላችሁ።

፴፯ የአብርሃም ዘር መሆናችሁን ስንት አውቃለሁ ነገር ግን ቃሌ በእናንተ አይኖርምና ልትገድሉኝ ትፈልጋላችሁ።

፴፰ እኔ በአባቴ ዘንድ ያየሁትን እናገራለሁ፤ እናንተም ደግሞ በአባታችሁ ዘንድ ያያችሁትን ታደርጋላችሁ።

፴፱ መልሰውም። አባታችንን አብርሃም ነው አሉት። ኢየሱስም። የአብሃም ልጆች ብትሆኑ የአብርሃምን ሥራ ባደረጋችሁ ነበር።

፵ ነገር ግን አሁን ከእግዚአብሔር የሰማሁትን እውነት የነገርኋችሁን ሰው ልትገድሉኝ ትፈልጋላችሁ፤ አብርሃም እንዲህ አላደረገም።

፵፩ እናንተ የአባታችሁን ሥራ ታደርጋላችሁ አላቸው። እኛስ ከዝሙት አልተወለድንም አንድ አባት አለን እርሱም እግዚአብሔር ነው አሉት።

፵፪ ኢየሱስም አላቸው። እግዚአብሔርስ አባታችሁ ከሆነ በወደዳችሁኝ ነበር፤ እኔ ከእግዚአብሔር ወጥቼ መጥቻለሁና፤ እርሱ ላከኝ እንጂ ከራሴ አልመጣሁምና።

፵፫ ንግግሪን የማታሰተውሉ ስለ ምንድር ነው? ቃሌን ልትሰሙ ስለማትችሉ ነው።

፵፬ እናንተ ከአባታችሁ ከዲያብሎስ ናችሁ የአባታችሁንም ምቹት ልታደርጉ ትወዳላችሁ። እርሱ ከመጀመሪያ ነፍስ ገዳይ ነበር፤ እውነትም በእርሱ ስለ ሌላ በእውነት አልቆመም። ሐሰትን ሲናገር ከራሱ ይናገራል፤ ሐሰተኛ የሐሰትም አባት ነውና።

፵፭ እኔ ግን እውነትን የምናገር ስለ ሆንሁ አታምኑኝም።

፵፮ ከእናንተ ስለ ኃጢአት የሚወቅሰኝ ማን ነው? እውነት የምናገር ከሆንሁ እናንተ ስለ ምን አታምኑኝም?

፵፯ ከእግዚአብሔር የሆነ የእግዚአብሔርን ቃል ይሰማል፤ እናንተ ከእግዚአብሔር አይደላችሁምና ስለዚህ አትሰሙም።

፵፰ አይሁድ መልሰው። ሳምራዊ እንደ ሆንህ ጋኔንም እንዳለብህ በማለታችን እኛ መልካም እንል የለምን? አሉት።

፵፱ ኢየሱስም መለሰ፡ እንዲህ ሲል፡ እኔስ ጋኔን የለብኝም ነገር ግን አባቴን አከብራለሁ እናንተም ታዋርዲኛላችሁ።

፶ እኔ ግን የራሴን ክብር አልፈልግም፤ የሚፈልግ የሚፈርድም አለ።

፶፩ እውነት እውነት እላችኋለሁ፡ ቃሌን የሚጠብቅ ቢኖር ለዘላለም ሞትን አያይም።

፶፪ አይሁድ። ጋኔን እንዳለብህ አሁን አወቅን። አብርሃም ሰንኳ ሞተ ነቢያትም፤ አንተም። ቃሌን የሚጠብቅ ቢኖር ለዘላለም ሞትን አይቀምስም ትላለህ።

፶፫ በእውኑ አንተ ከሞተው ከአባታችን ከአብርሃም ትበልጣለህን? ነቢያትም ሞቱ፤ ራሰህን ማንን ታደርጋለህ? አሉት።

፶፬ ኢየሱስም መለሰ አለም። እኔ ራሴን ባከብር ክብሪ ከንቱ ነው፤ የሚያከብረኝ እናንተ አምላካችን የምትሉት አባቴ ነው፤

፶፭ አለወቃችሁትምም፡ እኔ ግን አውቀዋለሁ። አለውቀውም ብል እንደ እናንተ ሐሰተኛ በሆንሁ፤ ዳሩ ግን አውቀዋለሁ ቃሉንም አጠብቃለሁ።

፶፮ አባታችሁ አብርሃም ቀኔን ያይ ዘንድ ሐሣት አደረገ፡ እየም ደሰም አለው።

፶፯ አይሁድም። ገና አምሳ ዓመት ያልሆነህ ኡብርሃምን አይተሃልን? አሉት።

፶፰ ኢየሱስም። እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ ኡብርሃም ሳይወለድ እኔ አለሁ አላቸው።

፶፱ ስለዚህ ሊወግሩት ድንጋይ አነሡ፤ ኢየሱስ ግን ተሰወራቸው ከመቅደስም ወጥቶ በመካከላቸው አልፎ ሄደ።

፱

፩ ሲያልፍም ከመወለዱ ጀምሮ ዕውር የሆነውን ሰው አየ።

፪ ደቀ መዛሙርቱም። መምህር ሆይ፣ ይህ ሰው ዕውር ሆኖ እንዲወለድ ኃጢአት የሠራ ማን ነው? እርሱ ወይስ ወላጆቹ? ብለው ጠየቁት።

፫ ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰ። የእግዚአብሔር ሥራ በእርሱ እንዲገለጥ ነው እንጂ እርሱ ወይም ወላጆቹ ኃጢአት አልሠሩም።

፬ ቀን ሳለ የላከኝን ሥራ ላደርግ ይገባኛል፤ ማንም ሊሠራ የማይችልባት ሌሊት ትመጣለች።

፭ በዓለም ሳለሁ የዓለም ብርሃን ነኝ።

፮ ይህን ብሎ ወደ መሬት እንትፍ አለ በምራቁም ጭቃ አድርጎ በጭቃው የዕውሩን ዓይኖች ቀባና።

፯ ሂድና በሰሊሆም መጠመቂያ ታጠብ አለው፤ ትርጓሜው የተላከ ነው። ስለዚህ ሄዶ ታጠብ እያየም መጣ።

፰ ጌራቤቶቹም ቀድሞም ሲለምን አይተውት የነበሩ። ይህ ተቀምጦ ይለምን የነበረ አይደለምን? አሉ።

፱ ሌሎች። እርሱ ነው አሉ፤ ሌሎች። አይደለም እርሱን ይመስላል እንጂ አሉ፤ እርሱ። እኔ ነኝ አለ።

፲ ታድያ። ዓይኖችህ እንዴት ተከፈቱ? አሉት።

፲፩ እርሱ መልሶ። ኢየሱስ የሚባለው ሰው ጭቃ አድርጎ አይኖቼን ቀባና። ወደ ሰሊሆም መጠመቂያ ሄደህ ታጠብ አለኝ፤ ሄጄ ታጥቤም አየሁ አለ።

፲፪ ያ ሰው ወዴት ነው? አሉት። አላውቅም አለ።

፲፫ በፊት ዕውር የነበረውን ሰው ወደ ፈሪሳውያን ወሰዱት።

፲፬ ኢየሱስም ጭቃ አድርጎ ዓይኖቼን የከፈተበት ቀን ሰንበት ነበረ።

፲፭ ስለዚህ ፈሪሳውያን ደግሞ እንዴት እንዳየ እንደ ገና ጠየቁት። እርሱም። ጭቃ በዓይኖቼ አኖረ ታጠብሁም አያለሁም አላቸው።

፲፮ ከፈሪሳውያንም እንዳንደቹ። ይህ ሰው ሰንበትን አያከብርምና ከእግዚአብሔር አይደለም አሉ። ሌሎች ግን። ኃጢአተኛ ሰው እንደነዚህ ያሉ ምልክቶች ሊያደርግ እንዴት ይችላል? አሉ።

፲፯ በመካከላቸውም መለያየት ሆነ። ከዚህም የተነሣ ዕውሩን። አንተ ዓይኖችህን ስለ ከፈተ ስለ እርሱ ምን ትላለህ? ደግሞ አሉት። እርሱም። ነቢይ ነው አለ።

፲፰ አይሁድ የዚያን ያየውን ወላጆች እስኪጠሩ ድረስ ዕውር እንደ ነበረ እንዳየም ስለ እርሱ አላመኑም።

፲፱ እነርሱንም። እናንተ ዕውር ሆኖ ተወለደ የምትሉት ልጆችሁ ይህ ነውን? ታደያ አሁን እንዴት ያያል? ብለው ጠየቁአቸው።

፳ ወላጆቹም መልሰው። ይህ ልጆችን እንደ ሆነ ዕውርም ሆኖ እንደ ተወለደ አናውቃለን፤

፳፩ ዳሩ ግን አሁን እንዴት እንዳየ አናውቅም። ወይም ዓይኖቹን ማን እንደ ከፈተ እኛ አናውቅም፤ ጠይቁት እርሱ ሙሉ ሰው ነው፤ እርሱ ስለ ራሱ ይናገራል አሉ።

፳፪ ወላጆቹ አይሁድን ስለ ፈሩ ይህን አሉ፤ እርሱ ክርስቶስ ነው ብሎ የሚመሰክር ቢኖር ከምኩራብ እንዲያወጡት አይሁድ ከዚህ በፊት ተሰማምተው ነበርና።

፳፫ ስለዚህ ወላጆቹ። ሙሉ ሰው ነው። ጠይቁት አሉ።

፳፬ ስለዚህ ዕውር የነበረውን ሰው ሁለተኛ ጠርተው። እግዚአብሔርን አክብር፤ ይህ ሰው ኃጢአተኛ መሆኑን እኛ አናውቃለን አሉት።

፳፭ እርሱም መልሶ። ኃጢአተኛ መሆኑን አላውቅም፤ ዕውር እንደ ነበርሁ አሁንም እንዳይ ይህን አንድ ነገር አውቃለሁ አለ።

፳፮ ደግመውም። ምን አደረገልህ? እንዴትስ ዓይኖችህን ከፈተ? አሉት።

፳፯ እርሱም መልሶ። አስቀድሜ ነገርኋችሁ አልሰማችሁምም፤ ስለ ምን ዳግመኛ ልትሰሙ ትወዳላችሁ? እናንተ ደግሞ ደቀ መዛሙርቱ ልትሆኑ ትወዳላችሁን? አላቸው።

፳፰ ተሳድበውም። አንተ የእርሱ ደቀ መዛሙር ነህ። እኛ ግን የሙሴ ደቀ መዛሙርት ነን፤

፳፱ እግዚአብሔር ሙሴን እንደ ተናገረው እኛ አናውቃለን። ይህ ሰው ግን ከወዴት እንደ ሆነ አናውቅም አሉት።

፱ ሰውዬው መለስ እንዲህም አላቸው። ከወዳት እንደ ሆነ እናንተ አለማወቃችሁ ይህ ድንቅ ነገር ነው። ዳሩ ግን ዓይኖቹን ከፈተ።

፲፩ እግዚአብሔርን የሚፈራ ፈቃዱንም የሚያደርግ ቢኖር ያንን እግዚአብሔር ይሰማዋል እንጂ ኃጢአተኞችን እንዳይሰማ እናውቃለን።

፲፪ ዕውር ሆኖ የተወለደውን ዓይኖች ማንም እንደ ከፈተ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ አልተሰማም፤

፲፫ ይህ ሰው ከእግዚአብሔር ባይሆን ምንም ሊያደርግ ባልቻለም ነበር።

፲፬ መልሰው። አንተ ሁለንተናህ በኃጢአት ተወለድህ፤ አንተም እኛን ታሰተምረናለህን? አሉት። ወደ ውጭም አወጡት።

፲፭ ኢየሱስም ወደ ውጭ እንዳወጡት ሰማ ሲያገኘውም። አንተ በእግዚአብሔር ልጅ ታምናለህን? አለው።

፲፮ እርሱም መልሶ። ጌታ ሆይ፤ በእርሱ አምን ዘንድ ማን ነው? አለ።

፲፯ ኢየሱስም። አይተኸዋልም ከአንተ ጋርም የሚናገረው እርሱ ነው አለው።

፲፰ እርሱም። ጌታ ሆይ፤ አምናለሁ አለ፤ ሰገደለትም።

፲፱ ኢየሱስም። የማያዩ እንዲያዩ የሚያዩም እንዲታወሩ እኔ ወደዚህ ዓለም ለፍርድ መጣሁ አለ።

፳ ከፈሪሳውያንም ከእርሱ ጋር የነበሩት ይህን ሰምተው። እኛ ደግሞ ዕውሮች ነንን? አሉት።

፳፩ ኢየሱስም አላቸው። ዕውሮችሰ ብትሆኑ ኃጢአት ባልሆነባችሁም ነበር፤ አሁን ግን። እናያለን ትላላችሁ፤ ኃጢአታችሁ ይኖራል።

I

፩ እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ ወደ በጎች በረት በበሩ የማይገባ በሌላ መንገድ ግን የሚወጣ እርሱ ሌባ ወንበዴም ነው፤

፪ በበሩ የሚገባ ግን የበጎች እረኛ ነው።

፫ ለእርሱ በረኛው ይከፍትለታል፤ በጎቹም ድምፁን ይሰሙታል፤ የራሱንም በጎች በየሰማቸው ጠርቶ ይወስዳቸዋል።

፬ የራሱንም ሁሉ ካወጣቸው በኋላ በፊታቸው ይሄዳል፤ በጎቹም ድምፁን ያውቃሉና ይከተሉታል፤

፮ ከሌላው ግን ይሸሻሉ እንጂ አይከተሉትም። የሌሎችን ድምፅ አያውቁምና።

፯ ኢየሱስ ይህን ምሳሌ ነገራቸው፤ እነርሱ ግን የነገራቸው ምን እንደ ሆነ አላስተዋሉም።

፰ ኢየሱስም ደግሞ አላቸው። እውነት እውነት አላችኋለሁ። እኔ የበጎች በር ነኝ።

፱ ከእኔ በፊት የመጡ ሁሉ ሌቦችና ወንበዴዎች ናቸው፤ ዳሩ ግን በጎቹ አልሰሙአቸውም።

፲ በሩ እኔ ነኝ፤ በእኔ የሚገባ ቢኖር ይድናል። ይገባልም ይወጣልም መስማሪያም ያገኛል።

፲፩ ሌባው ሊሰርቅና ሊያርድ ሊያጠፋም እንጂ ስለ ሌላ አይመጣም፤ እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ።

፲፪ መልካም እረኛ እኔ ነኝ። መልካም እረኛ ነፍሱን ስለ በጎቹ ያኖራል።

፲፫ እረኛ ያልሆነው በጎቹም የእርሱ ያልሆኑ ሞያተኛ ግን ተኩላ ሲመጣ ባየ ጊዜ በጎቹን ትቶ ይሸሻል፤ ተኩላም ይነጥቃቸዋል በጎቹንም ይበትናቸዋል።

፲፪ ሞያተኛ ስለ ሆነ ለበጎቹም ሰለማይገደው ሞያተኛው ይሸሻል።

፲፬-፲፭ ከዚህም በረት ያልሆኑ ሌሎች በጎች አሉኝ፤ እነርሱን ደግሞ ላመጣ ይገባኛል ድምፃንም ይሰማሉ። አንድም መንጋ ይሆናሉ እረኛውም አንድ።

፲፮ ነፍሱን ደግሞ አነሣት ዘንድ አኖራለሁና ሰለዚህ አብ ይወደኛል።

፲፯ እኔ በፈቃድ አኖራታለሁ እንጂ ከእኔ ማንም አይወስዳትም። ላኖራት ሥልጣን አለኝ ደግሞም ላነሣት ሥልጣን አለኝ ይህችን ትእዛዝ ከአባቴ ተቀበልሁ።

፲፰ እንግዲህ ከዚህ ቃል የተነሣ በአይሁድ መካከል እንደ ገና መለያየት ሆነ።

፳ ከእነርሱም ብዙዎች። ጋኔን አለበት አብደአልም፤ ስለ ምንስ ትሰሙታላችሁ? አሉ።

፳፩ ሌሎችም። ይህ ጋኔን ያለበት ሰው ቃል አይደለም፤ ጋኔን የዕውሮችን ዓይኖች ሊከፍት ይችላልን? አሉ።

፳፪ በኢየሩሳሌምም የመቅደስ መታደስ በዓል ሆነ፤

፳፫ ክረምትም ነበረ። ኢየሱስም በመቅደስ በሰሎሞን ደጅ መመላለሻ ይመላለስ ነበር።

፳፬ አይሁድም እርሱን ከበው። እስከ መቼ ድረስ በጥርጣሬ ታቆየናለህ? አንተ ክርስቶስ እንደ ሆንህ ገልጠህ ነገረን አሉት።

፳፭ ኢየሱስም መለሰላቸው። እንዲህ ሲል። ነገርኋችሁ አታምኑምም እኔ በአባቴ ሰም የማደርገው ሥራ ይህ ስለ እኔ ይመስክራል፤

፳፮ እናንተ ግን እንደ ነገርኋችሁ ከበጎቼ ስላልሆናችሁ አታምኑም።

፳፯ በጎቼ ድምፄን ይሰማሉ እኔም አውቃቸዋለሁ ይከተሉኝማል፤

፳፰ እኔም የዘላለም ሕይወትን እስጣቸዋለሁ። ለዘላለምም አይጠፉም። ከእጃም ማንም አይነጥቃቸውም።

፳፱ የሰጠኝ አባቴ ከሁሉ ይበልጣል። ከአባቴም እጅ ሊነጥቃቸው ማንም አይችልም።

፴ እኔና አብ አንድ ነን።

፴፩ አይሁድ ሊወግሩት ደግመው ድንጋይ አነሡ።

፴፪ ኢየሱስ። ከአባቴ ብዙ መልካም ሥራ አሳየኋችሁ፤ ከእነርሱ ስለ ማናቸው ሥራ ትወግሩኛላችሁ? ብሎ መለሰላቸው።

፴፫ አይሁድም። ስለ መልካም ሥራ አንወግርህም፤ ስለ ሰድብ፤ አንተም ሰው ሰትሆን ራስህን አምላክ ስለ ማድረግህ ነው እንጂ ብለው መለሱለት።

፴፬ ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰላቸው። እኔ። አማልክት ናችሁ አልሁ ተብሎ በሕጋችሁ የተጻፈ አይደለምን?

፴፭ መጽሐፉ ሊሻር አይቻልምና እነዚያን የእግዚአብሔር ቃል የመጣላቸውን አማልክት ካላቸው።

፴፮ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ስላልሁ እናንተ አብ የቀደሰውን ወደ ዓለምም የላከውን። ትሳደባለህ ትሉታላችሁን?

፴፯ እኔ የአባቴን ሥራ ባላደርግ አትመኑኝ፤

፴፰ ባደርገው ግን፤ እኔን ስንኳ ባታምኑ አብ በእኔ እንደ ሆነ እኔም በአብ እንደ ሆነሁ ታውቁና ታስተውሉ ዘንድ ሥራውን እመኑ።

፴፱ እንግዲህ ደግመው ሊይዙት ፈለጉ፤ ከእጃቸውም ወጣ።

፵ የሐንስም በመጀመሪያ ያጠምቅበት ወደ ነበረው ሰፍራ ወደ ዮርዳኖስ ማዶ እንደ ገና ሄደ በዚያም ኖረ።

፵፩ ብዙ ሰዎችም ወደ እርሱ መጥተው። የሐንስ አንድ ምልክት ስንኳ አላደረገም። ነገር ግን የሐንስ ስለዚህ ሰው የተናገረው ሁሉ እውነት ነበረ አሉ።

፵፪ በዚያም ብዙዎች በእርሱ አመኑ።

16

8 ከማርያምና ከእሳትዋ ከማርታ መንደር ከቢታንያ የሆነ አልዓዛር የሚባል አንድ ሰው ታሞ ነበር።

9 ማርያምም ጌታን ሸቱ የቀባችው እግሩንም በጠጉርቀ ያበሰችው ነበረች፤ ወንድምባም አልዓዛር ታሞ ነበር።

10 ስለዚህ እሳቶቹ ጌታ ሆይ፥ እነሆ የምትወደው ታሞአል ብለው ወደ እርሱ ላኩ።

11 ኢየሱስም ሰምቶ፥ ይህ ህመም የእግዚአብሔር ልጅ በእርሱ ይከብር ዘንድ ስለ እግዚአብሔር ክብር ነው እንጂ ለሞት አይደለም አለ።

12 ኢየሱስም ማርታንና እሳትዋን አልዓዛርንም ይወድ ነበር።

13 እንደ ታመመም በሰማ ጊዜ ያን ጊዜ በነበረበት ሰፍራ ሁለት ቀን ዋለ፤

14 ከዚህም በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ። ወደ ይሁዳ ደግሞ እንሂድ አላቸው።

15 ደቀ መዛሙርቱ። መምህር ሆይ፥ አይሁድ ከጥቂት ጊዜ በፊት ሊወግሩህ ይፈልጉ ነበር፤ ደግሞም ወደዚያ ትሄዳለህን? አሉት።

16 ኢየሱስም መልሶ። ቀኑ አሥራ ሁለት ሰዓት አይደለምን? በቀን የሚመላለስ ቢኖር የዚህን ዓለም ብርሃን ያያልና አይሰናከልም፤

17 በሌሊት የሚመላለስ ቢኖር ግን ብርሃን በእርሱ ስለ ሌለ ይሰናከላል አላቸው።

18 ይህን ተናገረ፤ ከዚህም በኋላ። ወዳጆችን አልዓዛር ተኝቶአል፤ ነገር ግን ከእንቅልፋ ላሰነሣው እሄዳለሁ አላቸው።

19 እንግዲህ ደቀ መዛሙርቱ። ጌታ ሆይ፥ ተኝቶስ እንደ ሆነ ይድናል አሉት።

20 ኢየሱስ ስለ ሞቱ ተናገሮ ነበር፤ እነርሱ ግን ስለ እንቅልፍ መተኛት እንደ ተናገረ መሰላቸው።

21 እንግዲህ ያን ጊዜ ኢየሱስ በግልጥ። አልዓዛር ሞተ፤

22 እንደታሞኑም በዚያ ባለመኖሪ ስለ እናንተ ደስ ይለኛል፤ ነገር ግን ወደ እርሱ እንሂድ አላቸው።

23 ስለዚህ ዲዲሞስ የሚሉት ቶማስ ለባልንጀሮቹ ለደቀ መዛሙርት። ከእርሱ ጋር እንሞት ዘንድ እኛ ደግሞ እንሂድ አለ።

12 ኢየሱስም በመጣ ጊዜ በመቃብር እስከ አሁን አራት ቀን ሆኖት አገኘው።

13 ቢታገያም አሥራ አምስት ምዕራፍ ያህል ለኢየሩሳሌም ቅርብ ነበረች።

14 ከአይሁድም ብዙዎች ስለ ወንድማቸው ሊያጽናኑአቸው ወደ ማርታና ወደ ማርያም መጥተው ነበር።

15 ማርታም ኢየሱስ እንደ መጣ በሰማች ጊዜ ልትቀበለው ወጣች፤ ማርያም ግን በቤት ተቀምጣ ነበር።

16 ማርታም ኢየሱስን፡፡ ጌታ ሆይ፣ አንተ በዚህ ኖረህ ብትሆን ወንድሜ ባልሞተም ነበር፤

17 አሁንም ከእግዚአብሔር የምትለምነውን ሁሉ እግዚአብሔር እንዲሰጥህ አውቃለሁ አለችው።

18 ኢየሱስም፡፡ ወንድምሽ ይነሣል አላት።

19 ማርታም፡፡ በመጨረሻው ቀን በትንሣኤ እንዲነሣ አውቃለሁ አለችው።

20 ኢየሱስም፡፡ ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ፤ የሚያምንብኝ ቢሞት እንኳ ሕያው ይሆናል፤

21 ሕያው የሆነም የሚያምንብኝም ሁሉ ለዘላለም አይሞትም፤ ይህን ታምኚያለሽን? አላት።

22 እርሰዋም፡፡ እዋን ጌታ ሆይ፤ አንተ ወደ ዓለም የሚመጣው ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆንህ እኔ አምናለሁ አለችው።

23 ይህንም ብላ ሄደች እሳትዋንም ማርያምን በሰውር ጠርታ። መምህሩ መጥቶአል ይጠራሽማል አለቻት።

24 እርሰዋም በሰማች ጊዜ ፈጥና ተነሣች ወደ እርሱም መጣች፤

25 ኢየሱስም ማርታ በተቀበለችበት ሰፍራ ነበረ እንጂ ገና ወደ መንደሩ አልገባም ነበር።

26 ሲያጽናኑአት ከእርሰዋ ጋር በቤት የነበሩ አይሁድም ማርያም ፈጥና እንደ ተነሣችና እንደ ወጣች ባዩ ጊዜ፣ ወደ መቃብር ሄዳ በዚያ ልታለቅስ መሰሎአቸው ተከተሉት።

27 ማርያምም ኢየሱስ ወዳለበት መጥታ ባየችው ጊዜ በእግሩ ላይ ወድቃ። ጌታ ሆይ፣ አንተ በዚህ ኖረህ ብትሆን ወንድሜ ባልሞተም ነበር አለችው።

28 ኢየሱስም እርሰዋ ስታለቅስ ከእርሰዋም ጋር የመጡት አይሁድ ሲያለቅሱ አይቶ በመንፈሱ እዘነ በራሱም ታወከ፤

፴፬ ወዴት እኖራችሁት? አለም። እነርሱም። ጌታ ሆይ፤ መጥተህ እይ አሉት።

፴፭ ኢየሱስም እንባውን አፈሰሰ።

፴፮ ስለዚህ አይሁድ። እንዴት ይወደው እንደ ነበረ እዩ አሉ።

፴፯ ከእነርሱ ግን እንዳንደቹ። ይህ የዕውሩን ዓይኖች የከፈተ ይህን ደግሞ እንዳይሞት ያደርግ ዘንድ ባልቻለም ነበርን? አሉ።

፴፰ ኢየሱስም በራሱ አዝኖ ወደ መቃብሩ መጣ፤ እርሱም ዋሻ ነበረ፤ ድንጋይም ተገጥሞበት ነበር።

፴፱ ኢየሱስ። ድንጋዩን እንሁ አለ። የሞተውም እግት ማርታ። ጌታ ሆይ፤ ከሞተ አራት ቀን ሆኖታልና አሁን ይሸታል አለችው።

፵ ኢየሱስ። ብታምኚሰ የእግዚአብሔርን ክብር እንድታዩ አልነገርሁሽምን? አላት።

፵፩ ድንጋዩንም እንሁት። ኢየሱስም ዓይኖቹን ወደ ላይ እንሥቶ። አባት ሆይ፤ ስለ ሰማኸኝ አመሰግንሃለሁ።

፵፪ ሁልጊዜም እንድትሰማኝ አወቅሁ፤ ነገር ግን እንተ እንደ ላክኸኝ ያምኑ ዘንድ በዚህ ዙሪያ ስለ ቆሙት ሕዝብ ተናገርሁ አለ።

፵፫ ይህንም ብሎ በታላቅ ድምፅ። አልዓዛር ሆይ፤ ወደ ውጭ ና ብሎ ጮኸ።

፵፬ የሞተውም እጆቹና እግሮቹ በመግነዝ እንደ ተገነዙ ወጣ፤ ፈቱም በጨርቅ እንደ ተጠመጠመ ነበር። ኢየሱስም። ፍቱትና ይሂድ ተዉት አላቸው።

፵፭ ስለዚህ ወደ ማርያም ከመጡት፤ ኢየሱስም ያደረገውን ካዩት ከአይሁድ ብዙዎች በእርሱ አመኑ፤

፵፮ ከእነርሱ እንዳንደቹ ግን ወደ ፈሪሳውያን ሄደው ኢየሱስ ያደረገውን ነገሩአቸው።

፵፯ እንግዲህ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ሽንጎ ሰብሰበው። ምን እናድርግ? ይህ ሰው ብዙ ምልክቶች ያደርጋልና።

፵፰ እንዲሁ ብንተወው ሁሉ በእርሱ ያምናሉ፤ የሮሜም ሰዎች መጥተው አገራችንን ወገናችንንም ይወስዳሉ አሉ።

፵፱ በዚያችም ዓመት ሊቀ ካህናት የነበረ ቀያፋ የሚሉት ከእነርሱ አንዱ። እናንተ ምንም አታውቁም፤

፶ ሕዝቡም ሁሉ ከሚጠፋ አንድ ሰው ስለ ሕዝቡ ይሞት ዘንድ እንዲሻለን አታሰቡም አላቸው።

፶፩ ይህንም የተናገረ ከራሱ አይደለም፤ ነገር ግን በዚያች ዓመት ሊቀ ካህናት ነበረና ኢየሱስ ስለ ሕዝቡ ሊሞት እንዳለው

ትንቢት ተናገረ፤

፶፪ ስለ ሕዝቡም ሁሉ አይደለም፣ ነገር ግን የተበተኑትን የእግዚአብሔርን ልጆች ደግሞ በአንድነት እንዲስበሰባቸው ነው እንጂ።

፶፫ እንግዲህ ከዚያ ቀን ጀምረው ለገድሉት ተማከሩ።

፶፬ ከዚያ ወዲያም ኢየሱስ በአይሁድ መካከል ተገልጦ አልተመላለሰም፤ ነገር ግን ከዚያ በምድረ በዳ አጠገብ ወዳለች ምድር፣ ኤፍሬም ወደምትባል ከተማ ሄደ፤ በዚያም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጠ።

፶፭ የአይሁድም ፋሲካ ቀርቦ ነበር። ብዙ ሰዎችም ራሳቸውን ያነጹ ዘንድ ከፋሲካ በፊት ከአገሩ ወደ ኢየሩሳሌም ወጡ።

፶፮ ኢየሱስንም ይፈልጉት ነበር፤ በመቅደስም ቆመው እርስ በርሳቸው። ምን ይመስላችኋል? ወደ በዓሉ አይመጣም ይሆንን? ተባባሉ።

፶፯ የካህናት አለቆችም ፈሪሳውያንም ይይዙት ዘንድ እርሱ ያለበትን ስፍራ የሚያውቀው ሰው ቢኖር እንዲያመለክታቸው አዘው ነበር።

1፪

፩ ከፋሲካም በፊት በሰድስተኛው ቀን ኢየሱስ ከሙታን ያሰነሣው አልዓዛር ወደ ነበረበት ወደ ቢታንያ መጣ።

፪ በዚያም እራት አደረጉለት፤ ማርታም ታገለግል ነበር፤ አልዓዛር ግን ከእርሱ ጋር ከተቀመጡት አንዱ ነበረ።

፫ ማርያምም ቀጋው እጅግ የከበረ የጥሩ ናርዶስ ሸቱ ንጥር ወሰዳ የኢየሱስን እግር ቀባች፤ በጠጉርዋም እግሩን አበሰች፤ ቤቱም ከናርዶስ ሸቱ ሞላ።

፬ ነገር ግን ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ አሳልፎ ሊሰጠው ያለው የሰምግን ልጅ የአስቆርቱ ይሁዳ።

፭ ይህ ሸቱ ለሦስት መቶ ዲናር ተሸጦ ለድሆች ያልተሰጠ ስለ ምን ነው? አለ።

፮ ይህንም የተናገረ ሌባ ስለ ነበረ ነው እንጂ ለድሆች ተገድዶላቸው አይደለም፤ ከረጢትም ይዞ በውስጡ ከሚገባው ይወስድ ስለ ነበረ ነው።

፯ ኢየሱስም። ለምቀበርበት ቀን እንድትጠብቀው ተውኑት፤

፰ ድሆችሰ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ይኖራሉና፣ እኔ ግን ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር አልኖርም አለ።

፱ ከአይሁድም ብዙ ሕዝብ በዚያ እንደ ነበረ አውቀው መጡ፤ ከሙታንም ያስነሣውን አልዓዛርን ደግሞ እንዲያዩ ነበረ እንጂ ስለ ኢየሱስ ብቻ አይደለም።

፲ የካህናት አለቆችም አልዓዛርን ደግሞ ለገድሉት ተማከሩ፤

1፫ ከአይሁድ ብዙዎች ከእርሱ የተነሣ ሄደው በኢየሱስ ያምኑ ነበርና።

1፪ በማግሥቱ ወደ በዓሉ መጥተው የነበሩ ብዙ ሕዝብ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም እንዲመጣ በሰሙ ጊዜ፤

1፫ የዘንባባ ዛፍ ዝንጣፊ ይዘው ሊቀበሉት ወጡና። ሆሣዕና፤ በጌታ ስም የሚመጣ የእስራኤል ንጉሥ የተባረከ ነው እያሉ ጮኹ።

1፬-1፭ ደቀ መዛሙርቱም ይህን ነገር በመጀመሪያ አላስተዋሉም፤ ነገር ግን ኢየሱስ ከከበረ በኋላ በዚያን ጊዜ ይህ ስለ እርሱ እንደ ተጻፈ ይህንም እንዳደረጉለት ትዝ አላቸው።

1፮ አልዓዛርንም ከመቃብር ጠርቶ ከሙታን ሲያስነሣው ከእርሱ ጋር የነበሩት ሕዝብ ይመስክሩለት ነበር።

1፯ ስለዚህ ደግሞ ሕዝቡ ይህን ምልክት እንዳደረገ ስለ ሰሙ ሊቀበሉት ወጡ።

1፰ ስለዚህ ፈሪሳውያን እርሱ በርሳቸው። እንድ ሰንኳ ልታደርጉ እንዳይቻላችሁ ታያላችሁን? እነሆ፤ ዓለሙ በኋላው ተከትሎት ሄዶአል ተባባሉ።

1፱ በበዓሉም ሊሰግዱ ከወጡት አንዳንዶቹ የግሪክ ሰዎች ነበሩ፤

2፩ እነርሱም ከገለላ ቤተ ሳይዳ ወደሚሆን ወደ ፊልጶስ መጥተው። ጌታ ሆይ፤ ኢየሱስን ልናይ እንወዳለን ብለው ለመኑት።

2፪ ፊልጶስም መጥቶ ለእንድርያስ ነገረው፤ እንድርያስና ፊልጶስ መጥተው ለኢየሱስ ነገሩት።

2፫ ኢየሱስም መለሰላቸው፤ እንዲህ ሲል። የሰው ልጅ ይከብር ዘንድ ሰዓቱ ደርሶአል።

2፬ እውነት እውነት አላችኋለሁ፤ የሰንዴ ቅንጣት በምድር ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀራለች፤ ብትሞት ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች።

2፭ ነፍሱን የሚወድ ያጠፋታል፤ ነፍሱንም በዚህ ዓለም የሚጠላ ለዘላለም ሕይወት ይጠብቃታል።

2፮ የሚያገለግለኝ ቢኖር ይከተለኝ፤ እኔም ባለሁበት አገልጋዬ ደግሞ በዚያ ይሆናል፤ የሚያገለግለኝም ቢኖር አብ ያከብረዋል።

፳፯ አሁን ነፍሴ ታውካለች ምን ስላለሁ? አባት ሆይ፣ ከዚህ ሰዓት አድነኝ። ነገር ግን ስለዚህ ወደዚህ ሰዓት መጣሁ።

፳፰ አባት ሆይ፣ ስምህን አክብረው። ስለዚህም። አከበርሁት ደግሞም አከብረዋለሁ የሚል ድምፅ ከሰማይ መጣ።

፳፱ በዚያ ቆመው የነበሩትም ሕዝብ በሰሙ ጊዜ። ነገድኋል ነው አሉ፤ ሌሎች። መልእክ ተናገረው አሉ።

፴ ኢየሱስም መለሰ፣ እንዲህ ሲል። ይህ ድምፅ ስለ እናንተ መጥቶአል እጂ ስለ እኔ አይደለም።

፴፩ አሁን የዚህ ዓለም ፍርድ ደርሶአል፤ አሁን የዚህ ዓለም ገዥ ወደ ውጭ ይጣላል፤

፴፪ እኔም ከምድር ከፍ ከፍ ያልሁ እንደ ሆነ ሁሉን ወደ እኔ አስባለሁ።

፴፫ በምን ዓይነትም ሞት ይሞት ዘንድ እንዳለው ሲያመለክታቸው ይህን ተናገረ።

፴፬ እንግዲህ ሕዝቡ። እኛስ ክርስቶስ ለዘላለም እንዲኖር ከሕት ስምተናል፤ አንተስ የሰው ልጅ ከፍ ከፍ ይል ዘንድ እንዲያስፈልገው እንዴት ትላለህ? ይህ የሰው ልጅ ማን ነው? ብለው መለሱለት።

፴፭ ኢየሱስም። ገና ጥቂት ጊዜ ብርሃን ከእናንተ ጋር ነው። ጨለማ እንዳይደርስባችሁ ብርሃን ሳላላችሁ ተመላለሱ፤ በጨለማም የሚመላለስ ወዴት እንዲሄድ አያውቅም።

፴፮ የብርሃን ልጆች እንድትሆኑ ብርሃን ሳላላችሁ በብርሃኑ እመኑ አላቸው። ኢየሱስም ይህን ተናግሮ ሄደና ተሰወረባቸው።

፴፯-፵፩ ክብሩን ስለ አየ ኢሳይያስ ይህን አለ፡ ስለ እርሱም ተናገረ።

፵፪ ከዚህም ጋር ከአለቆች ደግሞ ብዙዎች በእርሱ እመኑ፤ ነገር ግን ከምኩራብ እንዳያሰወጡአቸው በፈሪሳውያን ምክንያት አልመሰከሩለትም፤

፵፫ ከእግዚአብሔር ክብር ይልቅ የሰውን ክብር ወደዋልና።

፵፬ ኢየሱስም ጮኸ፣ እንዲህም አለ። በእኔ የሚያምን በላከኝ ማመኑ ነው እንጂ በእኔ አይደለም፤

፵፭ እኔንም የሚያይ የላከኝን ያያል።

፵፮ በእኔ የሚያምን ሁሉ በጨለማ እንዳይኖር እኔ ብርሃን ሆኜ ወደ ዓለም መጥቻለሁ።

፵፯ ዓለምን ላድን እንጂ በዓለም ልፈርድ አልመጣሁምና ቃሉን ስምቶ የማይጠብቀው ቢኖር የምፈርድበት እኔ አይደለሁም።

፵፰ የሚጥለኝ ቃሌንም የማይቀበለው እርሱ የሚፈርድበት አለው፤ እኔ የተናገርሁት ቃል እርሱ በመጨረሻው ቀን ይፈርድበታል።

፵፱ እኔ ከራሴ አልተናገርሁምና፤ ነገር ግን የላከኝ አብ እርሱ የምለውን የምናገረውንም ትእዛዝ ሰጠኝ።

፶ ትእዛዙም የዘላለም ሕይወት እንደ ሆነች አውቃለሁ። ስለዚህ እኔ የምናገረውን አብ እንደ ነገረኝ እንዲሁ እናገራለሁ።

፲፫

፩ ኢየሱስም ከፋሲካ በዓል በፊት፡ ከዚህ ዓለም ወደ አብ የሚሄድበት ሰዓት እንደ ደረሰ አውቆ፡ በዚህ ዓለም ያሉትን ወገኖቼን የወደዳቸውን እስከ መጨረሻ ወደዳቸው።

፪ እራትም ሲበሉ ዲያብሎስ በስምዖን ልጅ በአስቆሮቱ በይሁዳ ልብ አሳልፎ እንዲሰጠው አሳብ ካገባ በኋላ፡

፫ ኢየሱስ አብ ሁሉን በልጁ እንደ ሰጠው ከእግዚአብሔርም እንደ ወጣ ወደ እግዚአብሔርም እንዲሄድ አውቆ፡

፬ ከእራት ተነሣ ልብሱንም አኖረ፡ ማበሻም ጨርቅ ወሰዶ ታጠቀ፤

፭ በኋላም በመታጠቢያው ውኃ ጨመረ፡ የደቀ መዛሙርቱንም አግር ሊያጥብና በታጠቀበትም ማበሻ ጨርቅ ሊያብስ ጀመረ።

፮ ወደ ስምዖን ጴጥሮስም መጣ፤ እርሱም። ጌታ ሆይ፡ አንተ የእኔን አግር ታጥባለህን? አለው።

፯ ኢየሱስም መልሶ። እኔ የማደርገውን አንተ አሁን አታውቅም፡ በኋላ ግን ታስተውለዋለህ አለው።

፰ ጴጥሮስም። የእኔን አግር ለዘላለም አታጥብም አለው። ኢየሱስም። ካላጠብሁህ፡ ከእኔ ጋር ዕድል የለህም ብሎ መለሰለት።

፱ ስምዖን ጴጥሮስም። ጌታ ሆይ፡ እጃንና ራሴን ደግሞ እንጂ አግሬን ብቻ አይደለም አለው።

፲ ኢየሱስም። የታጠበ እግሩን ከመታጠብ በቀር ሌላ አያስፈልገውም፡ ሁለንተናው ግን ንጹሕ ነው፤ እናንተም ንጹሐን ናችሁ፡ ነገር ግን ሁላችሁ አይደላችሁም አለው።

፲፭ አሳልፎ የሚሰጠውን ያውቅ ነበርና፤ ስለዚህ። ሁላችሁ ንጹሐን አይደላችሁም አለው።

፲፪ እግራቸውንም አጥቦ ልብሱንም አንሥቶ ዳግመኛ ተቀመጠ። እንዲህም አላቸው። ያደረግሁላችሁን ታሰተውላላችሁን?

፲፫ እናንተ መምህርና ጌታ ትሉኛላችሁ፤ እንዲሁ ነኝና መልካም ትላላችሁ።

፲፬ እንግዲህ እኔ ጌታና መምህር ስሆን እግራችሁን ካጠብሁ፣ እናንተ ደግሞ እርሰ በርሳችሁ እግራችሁን ትተጣጠቡ ዘንድ ይገባችኋል።

፲፭ እኔ ለእናንተ እንዳደረግሁ እናንተ ደግሞ ታደርጉ ዘንድ ምሳሌ ሰጥቻችኋለሁና።

፲፮ እውነት እውነት እላችኋለሁ። ባሪያ ከጌታው አይበልጥም። መልእክተኛም ከላከው አይበልጥም።

፲፯ ይህን ብታውቁ፣ ብታደርጉትም ብጹዓን ናችሁ።

፲፰ ስለ ሁላችሁ አልናገርም፤ እኔ የመረጥኋቸውን አውቃለሁ፤ ነገር ግን መጽሐፍ። እንጀራዬን የሚበላ በእኔ ላይ ተረከዘን አነሣብኝ ያለው ይፈጸም ዘንድ ነው።

፲፱ በሆነ ጊዜ እኔ እንደ ሆንሁ ታምኑ ዘንድ፣ ከእሁን ጀምሮ አስቀድሞ ሳይሆን እንግራችኋለሁ።

፳ እውነት እውነት እላችኋለሁ። ማናቸውን የምልከውን የሚቀበል እኔን ይቀበላል። እኔንም የሚቀበል የላከኝን ይቀበላል።

፳፩ ኢየሱስ ይህን ብሎ በመንፈሱ ታወከ መሰክሮም። እውነት እውነት እላችኋለሁ። ከእናንተ አንዱ አሳልፎ ይሰጠኛል አለ።

፳፪ ደቀ መዛሙርቱ ስለ ማን እንደ ተናገረ አመንትተው እርሰ በርሳቸው ተያዩ።

፳፫ ኢየሱስም ይወደው የነበረ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ በኢየሱስ ደረት ላይ ተጠጋ፤

፳፬ ስለዚህ ሰምዖን ጴጥሮስ እርሱን ጠቅሶ። ስለማን እንደ ተናገረ ነገረን አለው።

፳፭ እርሱም በኢየሱስ ደረት እንዲህ ተጠግቶ። ጌታ ሆይ፣ ማን ነው? አለው።

፳፮ ኢየሱስም። እኔ ቍራሽ አጥቅሼ የምስጠው እርሱ ነው ብሎ መለሰለት። ቍራሽም አጥቅሶ ለአስቆሮቱ ለሰምዖን ልጅ ለይሁዳ ሰጠው።

፳፯ ቍራሽም ከተቀበለ በኋላ ያን ጊዜ ሰይጣን ገባበት። እንግዲህ ኢየሱስ። የምታደርገውን ቶሎ ብለህ አድርግ አለው።

፳፰ ነገር ግን ከተቀመጡት ስለ ምን ይህን እንዳለው ማንም

አላወቀም፤

፳፱ ይሁዳ ከረጢቱን የያዘ ሰለ ሆነ፤ ኢየሱስ። ለበዓሉ የሚያሰፈልገንን ግዛ፤ ወይም ለድሆች ምጽዋት እንዲሰጥ ያለው ለአንዳንድ መስሎአቸው ነበርና።

፴ እርሱም ቊራሹን ከተቀበለ በኋላ ወዲያው ወጣ፤ ሌሊትም ነበረ።

፴፩ ከወጣም በኋላ ኢየሱስ እንዲ አለ። አሁን የሰው ልጅ ከበረ እግዚአብሔርም ሰለ እርሱ ከበረ፤

፴፪ እግዚአብሔር ሰለ እርሱ የከበረ ከሆነ፤ እግዚአብሔር ደግሞ እርሱን ራሱን ያከብረዋል ወዲያውም ያከብረዋል።

፴፫ ልጆች ሆይ፤ ገና ጥቂት ጊዜ ከአናንተ ጋር ነኝ፤ ትፈልጉኛላችሁ፤ ለአይሁድም። እኔ ወደምሄድበት እናንተ ልትመጡ አይቻላችሁም እንዳልኋቸው፤ አሁን ለአናንተ ደግሞ አላችኋለሁ።

፴፬ እርሰ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ፤ እንደ ወደድኋችሁ እናንተ ደግሞ እርሰ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ አዲስ ትእዛዝ እሰጣችኋለሁ።

፴፭ እርሰ በርሳችሁ ፍቅር ቢኖራችሁ፤ ደቀ መዛሙርቴ እንደ ሆናችሁ ሰዎች ሁሉ በዚህ ያውቃሉ።

፴፮ ሰምዎን ጴጥሮሰም። ጌታ ሆይ፤ ወዴት ትሄዳለህ? አለው። ኢየሱስም። ወደምሄድበት አሁን ልትከተለኝ አትችልም፤ ነገር ግን በኋላ ትከተለኛለህ ብሎ መለሰለት።

፴፯ ጴጥሮሰም። ጌታ ሆይ፤ አሁን ልከተልህ አለመቻሉ ሰለ ምንድር ነው? ነፍሴን ሰንገላ ሰለ እንተ እሰጣለሁ አለው።

፴፰ ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰለት። ነፍሰህን ሰለ እኔ ትሰጣለህን? እውነት እውነት አልሃለሁ፤ ሦስት ጊዜ እሰክትክደኝ ድረስ ደሮ አይጮኽም።

10

፩ ልባችሁ አይታወክ፤ በእግዚአብሔር እመኑ፤ በእኔም ደግሞ እመኑ።

፪ በአባቴ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ፤ እንዲህሰ ሳይሆን ባልኋችሁ ነበር፤ ሰፍራ አዘጋጅላችሁ ዘንድ እሄዳለሁና፤

፫ ሄጃም ሰፍራ ባዘጋጅላችሁ፤ እኔ ባለሁበት እናንተ ደግሞ እንድትሆኑ ሁለተኛ እመጣለሁ ወደ እኔም እወስዳችኋለሁ።

፬ ወደምሄድበትም ታውቃላችሁ፤ መንገዱንም ታውቃላችሁ።

፳ ቶማስም። ጌታ ሆይ፣ ወደምትሄድበት እናውቅም፤ እንዴትስ መንገዱን እናውቃለን? አለው።

፳ ኢየሱስም። እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም።

፳ እኔን ስብታውቁኝ አባቴን ደግሞ ባወቃችሁ ነበር። ከአሁንም ጀምራችሁ ታውቁታላችሁ አይታችሁትማል አለው።

፳ ፊልጶስ። ጌታ ሆይ፣ አብን አሳየንና ይበቃናል አለው።

፳ ኢየሱስም አለው። አንተ ፊልጶስ፣ ይህን ያህል ዘመን ከእናንተ ጋር ሰኖር አታውቁኝምን? እኔን ያየ አብን አይቶአል፤ እንዴትስ አንተ። አብን አሳየን ትላለህ?

፳ እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ አታምንምን? እኔ የምነግራችሁን ቃል ከራሴ አልናገረውም፤ ነገር ግን በእኔ የሚኖረው አብ እርሱ ሥራውን ይሠራል።

፳ እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ እመኑኝ፤ ባይሆንስ ስለ ራሱ ስለ ሥራው እመኑኝ።

፳ እውነት እውነት እላችኋለሁ። በእኔ የሚያምን እኔ የማደርገውን ሥራ እርሱ ደግሞ ያደርጋል፤ ከዚህም የሚበልጥ ያደርጋል።

፳ እኔ ወደ አብ እሄዳለሁና፤ አብም ስለ ወልድ እንዲከበር በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ አደርገዋለሁ።

፳ ማናቸውንም ነገር በሰሜ ብትለምኑ እኔ አደርገዋለሁ።

፳-፳ እርሱም ዓለም የማያየውና የማያውቀው ስለ ሆነ ሊቀበለው የማይቻለው የእውነት መንፈስ ነው፤ ነገር ግን ከእናንተ ዘንድ ስለሚኖር በውሥጣችሁም ስለሚሆን እናንተ ታውቃላችሁ።

፳ ወላጆች እንደ ሌላቸው ልጆች አልተዋችሁም፤ ወደ እናንተ እመጣለሁ።

፳ ገና ጥቂት ዘመን አለ ከዚህም በኋላ ዓለም አያየኝም፤ እናንተ ግን ታዩኛላችሁ፤ እኔ ሕያው ነኝና እናንተ ደግሞ ሕያዋን ትሆናላችሁ።

፳ እኔ በአባቴ እንዳለሁ እናንተም በእኔ እንዳላችሁ እኔም በእናንተ እንዳለሁ በዚያን ቀን ታውቃላችሁ።

፳ ትእዛዜ በእርሱ ዘንድ ያለችው የሚጠብቃትም የሚወደኝ እርሱ ነው፤ የሚወደኝንም አባቴ ይወደዋል እኔም እወደዋለሁ ራሴንም እገልጥለታለሁ።

፳ የአስቆሮቱ ያይደለ ይሁዳ። ጌታ ሆይ፣ ለዓለም ሳይሆን ራሱን ለእኛ ልትገልጥ ያለህ እንዴት ነው? አለው።

፳፫ ኢየሱስም መለስ አለውም። የሚወደኝ ቢኖር ቃሌን ይጠብቃል፤ አባቴም ይወደዋል ወደ እርሱም እንመጣለን በእርሱም ዘንድ መኖሪያ እናደርጋለን።

፳፬ የማይወደኝ ቃሌን አይጠብቅም፤ የምትሰሙትም ቃል የላከኝ የአብ ነው እንጂ የእኔ አይደለም።

፳፭ ከእናንተ ዘንድ ሰኖር ይህን ነግሬአችኋለሁ፤

፳፮ አብ በሰሜ የሚልከው ግን መንፈስ ቅዱስ የሆነው አጽናኝ እርሱ ሁሉን ያስተምራችኋል እኔም የነገርኋችሁን ሁሉ ያሳስባችኋል።

፳፯ ሰላምን አተውላችኋለሁ፤ ሰላሜን አስጣችኋለሁ፤ እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጥ አይደለም። ልባችሁ አይታወክ አይፍራም።

፳፰ እኔ እሄዳለሁ ወደ እናንተም አመጣለሁ እንዳልኋችሁ ሰማችሁ። የምትወዱኝ ሰብተሆኑ ከእኔ አብ ይበልጣልና ወደ አብ በመሄዳ ደስ ባላችሁ ነበር።

፳፱ ከሆነም በኋላ ታምኑ ዘንድ አሁን አሰቀድሞ ሳይሆን። ነግሬአችኋለሁ።

፴ ከእንግዲህ ወዲህ ከእናንተ ጋር ብዙ አልናገርም። የዚህ ዓለም ገዥ ይመጣልና፤ በእኔ ላይም አንዳች የለውም፤

፴፩ ነገር ግን አብን እንድወድ ዓለም ሊያውቅ፣ አብም እንዳዘዘኝ፣ እንዲሁ አደርጋለሁ። ተነሡ፤ ከዚህ እንሂድ።

፲፭

፩ እውነተኛ የወይን ግንድ እኔ ነኝ፤ ገበሬውም አባቴ ነው።

፪ ፍሬ የማያፈራውን በእኔ ያለውን ቅርንጫፍ ሁሉ ያሰወግደዋል፤ ፍሬ የሚያፈራውንም ሁሉ አብዝቶ እንዲያፈራ ያጠራዋል።

፫ እናንተ ስለ ነገርኋችሁ ቃል አሁን ንጹሐን ናችሁ፤

፬ በእኔ ኑሩ እኔም በእናንተ። ቅርንጫፍ በወይኑ ግንድ ባይኖር ከራሱ ፍሬ ሊያፈራ እንዳይቻለው፣ እንዲሁ እናንተ ደግሞ በእኔ ባትኖሩ አትችሉም።

፭ እኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ። ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና በእኔ የሚኖር እኔም በእርሱ፣ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል።

፮ በእኔ የማይኖር ቢሆን እንደ ቅርንጫፍ ወደ ውጭ ይጣላል ይደርቅማል፤ እነርሱንም ሰብሰበው ወደ እሳት ይጥሉአቸዋል፣ ያቃጥሉአቸውማል።

፮ በእኔ ብትኖሩ ቃሎቼም በእናንተ ቢኖሩ የምትወዱትን ሁሉ ለምኑ ይሆንላችሁማል።

፯ ብዙ ፍሬ ብታፈሩና ደቀ መዛሙርቴ ብትሆኑ በዚህ አባቴ ይከበራል።

፱ አብ እንደ ወደደኝ እኔ ደግሞ ወደድኋችሁ፤ በፍቅሬ ኑሩ።

፲ እኔ የአባቴን ትእዛዝ እንደ ጠበቅሁ በፍቅሩም እንደምኖር፤ ትእዛዜን ብትጠብቁ በፍቅሬ ትኖራላችሁ።

፲፩ ደስታዬም በእናንተ እንዲሆን ደስታችሁም እንዲፈጸም ይህን ነግሬአችኋለሁ።

፲፪ እኔ እንደ ወደድኋችሁ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ትእዛዜ ይህች ናት።

፲፫ ነፍሱን ስለ ወዳጆቹ ከመሰጠት ይልቅ ከዚህ የሚበልጥ ፍቅር ለማንም የለውም።

፲፬ እኔ ያዘዘኋችሁን ሁሉ ብታደርጉ እናንተ ወዳጆቹ ናችሁ።

፲፭ ከእንግዲህ ወዲህ ባሮች አልላችሁም፤ ባርያ ጌታው የሚያደርገውን አያውቅምና፤ ወዳጆች ግን ብያችኋለሁ። ከአባቴ የሰማሁትን ሁሉ ለእናንተ አስታውቄአችኋለሁና።

፲፮ እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም፤ አብም በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ እንዲሰጣችሁ። ልትሄዱና ፍሬ ልታፈሩ ፍሬአችሁም ሊኖር ሾምኋችሁ።

፲፯ እርስ በርሳችሁ እንድትዋደዱ ይህን አዛችኋለሁ።

፲፰ ዓለም ቢጠላችሁ ከእናንተ በፊት እኔን እንደ ጠላኝ አወቁ።

፲፱ ከዓለምሰ ብትሆኑ ዓለም የራሱ የሆነውን ይወድ ነበር፤ ነገር ግን እኔ ከዓለም መረጥኋችሁ እንጂ ከዓለም ስለ አይደላችሁ ስለዚህ ዓለም ይጠላችኋል።

፳ ባርያ ከጌታው አይበልጥም ብዬ የነገርኋችሁን ቃል አሰቡ። እኔን አሳደውኝ እንደ ሆኑ እናንተን ደግሞ ያሳድዱአችኋል፤ ቃሉን ጠብቀው እንደ ሆኑ ቃላችሁን ደግሞ ይጠብቃሉ።

፳፩ ዳሩ ግን የላከኝን አያውቁምና ይህን ሁሉ ስለ ሰሜ ያደርጉባችኋል።

፳፪ እኔ መጥቼ ባልነገርኋቸውስ ኃጢአት ባልሆነባቸውም ነበር፤ አሁን ግን ለኃጢአታቸው ምክንያት የላቸውም።

፳፫ እኔን የሚጠላ አባቴን ደግሞ ይጠላል።

፳፬ ሌላ ሰው ያላደረገውን ሥራ በመካከላቸው ባላደረገሁ፤ ኃጢአት ባልሆነባቸውም ነበር፤ አሁን ግን እኔንም አባቴንም አይተውማል ጠልተውማል።

34 ነገር ግን በሕጋቸው። በከንቱ ጠሉኝ ተብሎ የተጻፈው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው።

35 ዳሩ ግን እኔ ከአብ ዘንድ የምልክላችሁ አጽናኝ እርሱም ከአብ የሚወጣ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ፣ እርሱ ስለ እኔ ይመሰክራል፤

36 እናንተም ደግሞ ከመጀመሪያ ከእኔ ጋር ኖራችኋልና ትመሰክራላችሁ።

15

1 እንዳትሰናከሉ ይህን ተናግራችኋለሁ።

2 ከምኩራባቸው ያወጡአችኋል፤ ከዚህ በላይ ደግሞ የሚገድላችሁ ሁሉ እግዚአብሔርን እንደሚያገለግል የሚመስልበት ጊዜ ይመጣል።

3 ይህንም የሚያደርጉባችሁ አብንና እኔን ስላላወቁ ነው።

4 ነገር ግን ጊዜው ሲደርስ እኔ እንደ ነገርኋችሁ ታሰቡ ዘንድ ይህን ተናግራችኋለሁ። ከእናንተም ጋር ስለ ነበርሁ በመጀመሪያ ይህን አልነገርኋችሁም።

5 አሁን ግን ወደ ላከኝ እሄዳለሁ ከእናንተም። ወዴት ትሄዳለህ? ብሎ የሚጠይቀኝ የለም።

6 ነገር ግን ይህን ስለ ተናገርኋችሁ ንዘን በልባችሁ ሞልቶአል።

7 እኔ ግን እውነት እነግራችኋለሁ፤ እኔ እንደሄድ ይሻላችኋል። እኔ ባልሄድ አጽናኙ ወደ እናንተ አይመጣምና፤ እኔ ብሄድ ግን እርሱን እልክላችኋለሁ።

8 እርሱም መጥቶ ስለ ኃጢአት ስለ ጽድቅም ስለ ፍርድም ዓለምን ይወቅሳል፤

9-10 ስለ ፍርድም፣ የዚህ ዓለም ገዥ ስለ ተፈረደበት ነው።

11 የምነግራችሁ ገና ብዙ አለኝ፣ ነገር ግን አሁን ልትሸከሙት አትችሉም።

12 ግን እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ ከራሱ አይነግርምና፤ የሚመጣውንም ይነግራችኋል።

13 እርሱ ያከብረኛል፣ ለእኔ ካለኝ ወሰዶ ይነግራችኋልና።

14 ለአብ ያለው ሁሉ የእኔ ነው፤ ስለዚህ። ለእኔ ካለኝ ወሰዶ ይነግራችኋል አልሁ።

፲፮ ጥቂት ጊዜ አለ፡ አታዩኝምም፤ ደግሞም ጥቂት ጊዜ አለ፡ አታዩኝላችሁም፤ እኔ ወደ አብ እሄዳለሁና።

፲፱ ከደቀ መዛሙርቱም እንዳንደቹ እርሰ በርሳቸው። ጥቂት ጊዜ አለ፡ አታዩኝምም፤ ደግሞም ጥቂት ጊዜ አለ፡ አታዩኝላችሁም፤ ደግሞ። ወደ አብ እሄዳለሁና የሚለን ይህ ምንድር ነው? ተባባሉ።

፳፬ እንግዲህ። ጥቂት የሚለው ይህ ምንድር ነው? የሚናገረውን አናውቅም አሉ።

፳፯ ኢየሱስም ሊጠይቁት እንደ ወደዱ አውቆ እንዲህ አላቸው። ጥቂት ጊዜ አለ፡ አታዩኝምም፤ ደግሞም ጥቂት ጊዜ አለ፡ አታዩኝላችሁ ሰላልሁ፡ ሰለዚህ እርሰ በርሳችሁ ትመራመራላችሁን?

፳ እውነት እውነት እላችኋለሁ፡ እናንተ ታለቅሳላችሁ ሙሾም ታወጣላችሁ፡ ዓለም ግን ደስ ይለዋል፤ እናንተም ታዝናላችሁ፡ ነገር ግን ኅዝናችሁ ወደ ደስታ ይለወጣል።

፳፩ ሴት በምትወልድበት ጊዜ ወራትዋ ሰለ ደረሰ ታዝናላች፤ ነገር ግን ሕፃን ከወለደች በኋላ፡ ሰው በዓለም ተወልዶአልና ሰለ ደስታዋ መከራዋን ኋላ አታሰበውም።

፳፪ እንግዲህ እናንተ ደግሞ አሁን ታዝናላችሁ፤ ነገር ግን እንደ ገና አያችኋለሁ ልባችሁም ደስ ይለዋል፡ ደስታችሁንም የሚወስድባችሁ የለም።

፳፫ በዚያን ቀንም ከእኔ እንዳች አትለምኑም። እውነት እውነት እላችኋለሁ፡ አብ በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ ይሰጣችኋል።

፳፬ እስከ አሁን በሰሜ ምንም አልለመናችሁም፤ ደስታችሁ ፍጹም እንዲሆን ለምኑ ትቀበሉማላችሁ።

፳፭ ይህን በምሳሌ ነግራችኋለሁ፤ ነገር ግን ሰለ አብ ለእናንተ በግልጥ የምናገርበት እንጂ ከዚያ ወዲያ በምሳሌ የማልናገርበት ሰዓት ይመጣል።

፳፮ በዚያን ቀን በሰሜ ትለምናላችሁ፤ እኔም ሰለ እናንተ አብን እንድለምን የምላችሁ አይደለሁም፤

፳፯ እናንተ ሰለ ወደዳችሁኝ ከእግዚአብሔርም ዘንድ እኔ እንደ ወጣሁ ሰለመናችሁ አብ እርሱ ራሱ ይወዳችኋልና።

፳፰ ከአብ ወጥቼ ወደ ዓለም መጥቻለሁ፤ ደግሞ ዓለምን አተወዋለሁ ወደ አብም እሄዳለሁ።

፳፱ ደቀ መዛሙርቱ። እነሆ፡ አሁን በግልጥ ትናገራለህ በምሳሌም ምንም አትነግርም።

፱ ሁሉን እንድታውቅ ማንምም ሊጠይቅህ እንዳትፈልግ አሁን እናውቃለን፤ ስለዚህ ከእግዚአብሔር እንደ ወጣህ እናምናለን አሉት።

፲፩ ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰላቸው። አሁን ታምናላችሁን?

፲፪ እነሆ፡ እያንዳንዳችሁ ወደ ቤት የምትበታተኑበት እኔንም ለብቻዬ የምትተዉበት ሰዓት ይመጣል፡ አሁንም ደርሶአል፤ ነገር ግን አብ ከእኔ ጋር ስለ ሆነ ብቻዬን አይደለሁም።

፲፫ በእኔ ሳላችሁ ሰላም እንዲሆንላችሁ ይህን ተናግሪኦችኋለሁ። በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ፤ ነገር ግን አይዘክችሁ፤ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ።

፲፯

፩-፫ እውነተኛ አምላክ ብቻ የሆንህ አንተን የላክኸውንም ኢየሱስ ክርስቶስን ያውቁ ዘንድ ይህች የዘላለም ሕይወት ናት።

፬ እኔ ላደርገው የሰጠኸኝን ሥራ ፈጽሜ በምድር አከበርሁ፤

፭ አሁንም፡ አባት ሆይ፡ ዓለም ሳይፈጠር በአንተ ዘንድ በነበረኝ ክብር አንተ በራሱህ ዘንድ አክብረኝ።

፮ ከዓለም ለሰጠኸኝ ሰዎች ሰምህን ገለጥሁላቸው። የአንተ ነበሩ ለእኔም ሰጠሃቸው፤

፯ ቃልህንም ጠብቀዋል። የሰጠኸኝ ሁሉ ከአንተ እንደ ሆነ አሁን ያውቃሉ፤

፰ የሰጠኸኝን ቃል ሰጥቻቸዋለሁና፤ እነርሱም ተቀበሉት፡ ከአንተም ዘንድ እንደ ወጣሁ በእውነት አወቁ፡ አንተም እንደ ላክኸኝ አመኑ።

፱ እኔ ስለ እነዚህ አለምናለሁ፤ ስለ ዓለም አልለምንም ስለ ሰጠኸኝ እንጂ፤ የአንተ ናቸውና፤

፲ የእኔም የሆነ ሁሉ የአንተ ነው የአንተውም የእኔ ነው፤ እኔም ስለ እነርሱ ከብሬአለሁ።

፲፩ ከዚህም በኋላ በዓለም አይደለሁም፡ እነርሱም በዓለም ናቸው፡ እኔም ወደ አንተ እመጣለሁ። ቅዱስ አባት ሆይ፡ እነዚህን የሰጠኸኝን እንደ እኛ አንድ እንዲሆኑ በሰምህ ጠብቃቸው።

፲፪ ከእነርሱ ጋር በዓለም ሳለሁ የሰጠኸኝን በሰምህ እኔ እጠብቃቸው ነበር፤ ጠበቅኋቸውም መጽሐፉም እንዲፈጸም ከጥፋት ልጅ በቀር ከእነርሱ ማንም አልጠፋም።

፲፫ አሁንም ወደ አንተ እመጣለሁ፤ በእነርሱም ዘንድ ደስታዬ የተፈጸመ እንዲሆንላቸው ይህን በዓለም እናገራለሁ።

፲፬ እኔ ቃልህን ሰጥቻቸዋለሁ፤ እኔም ከዓለም እንዳይደለሁ ከዓለም አይደሉምና ዓለም ጠላቸው።

፲፭ ከክፉ እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም እንድታወጣቸው አልለምንም።

፲፮ እኔ ከዓለም እንዳይደለሁ ከዓለም አይደሉም።

፲፯ በእውነትህ ቀድሳቸው፤ ቃልህ እውነት ነው።

፲፰ ወደ ዓለም እንደ ላክኸኝ እንዲሁ እኔ ወደ ዓለም ላክኋቸው፤

፲፱ እነርሱም ደግሞ በእውነት የተቀደሱ እንዲሆኑ እኔ ራሴን ስለ እነርሱ እቀድሳለሁ።

፳-፳፬ አባት ሆይ፥ ዓለም ሳይፈጠር ስለ ወደድኸኝ የሰጠኸኝን ክብራን እንዲያየ እኔ ባለሁበት የሰጠኸኝ እነርሱ ደግሞ ከእኔ ጋር ይሆኑ ዘንድ እወዳለሁ።

፳፭ ጻድቅ አባት ሆይ፥ ዓለም አላወቀህም፥ እኔ ግን አወቅሁህ እነዚህም አንተ እንደ ላክኸኝ አወቁ፤

፳፮ እኔንም የወደድህባት ፍቅር በእነርሱ እንድትሆን እኔም በእነርሱ፥ ስምህን አስታወቅኋቸው አስታውቃቸውማለሁ።

፲፰

፩ ኢየሱስም ይህን ብሎ አትክልት ወዳለበት ሰፍራ ወደ ቁድሮን ወንዝ ማዶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወጣ፤ እርሱም ደቀ መዛሙርቱም በዚያ ገቡ።

፪ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱም ብዙ ጊዜ ወደዚያ ስለ ተሰበሰቡ አሳልፎ የሰጠው ይሁዳ ደግሞ ሰፍራውን ያውቅ ነበር።

፫ ስለዚህ ይሁዳ ጭፍሮችንና ከካህናት አለቆች ከፈሪሳውያንም ሎሎዎችን ተቀብሎ በችቦና በፋና በጋሻ ጦርም ወደዚያ መጣ።

፬ ኢየሱስም የሚመጣበትን ሁሉ አውቆ ወጣና። ማንን ትፈልጋላችሁ አላቸው።

፭ የናዝሬቱን ኢየሱስን ብለው መለሱለት። ኢየሱስ፡ እኔ ነኝ አላቸው። አሳልፎ የሰጠውም ይሁዳ ደግሞ ከእነርሱ ጋር ቆሞ ነበር።

፮ እንግዲህ። እኔ ነኝ ባላቸው ጊዜ ወደ ኋላ አፈግፍገው በምድር ወደቁ።

፮ ደግሞም። ማንን ትፈልጋለችሁ? ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱም። የናዝሬቱን ኢየሱስን አሉት።

፫ ኢየሱስ መልሶ። እኔ ነኝ አልኳችሁ፤ እንግዲህ እኔን ትፈልጉ እንደ ሆናችሁ እነዚህ ይሂዱ ተወክቸው አለ፤

፬ ይህም። ከእነዚህ ከሰጠኸኝ አንዱን ሰንኳ አላጠፋሁም ያለው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው።

፯ ሰምዖን ጴጥሮስም ሰይፍ ስለ ነበረው መዘዘው፣ የሊቀ ካህናቱንም ባርያ መትቶ ቀኝ ጆሮውን ቈረጠ፤ የባርያውም ሰም ማልኮስ ነበረ።

፲፪ ኢየሱስም ጴጥሮስን። ሰይፍህን ወደ ሰገባው ክተተው፤ አብ የሰጠኝን ጽዋ አልጠጣችሁን? አለው።

፲፫ እንግዲህ የሻለቃውና ጭፍሮቹ የአይሁድም ሎሌዎች ኢየሱስን ይዘው አሰሩት።

፲፬ አስቀድመውም ወደ ሐና ወሰዱት፤ በዚያች ዓመት ሊቀ ካህናት ለነበረው ለቀያፋ አማቱ ነበርና።

፲፭ ቀያፋም። አንድ ሰው ስለ ሕዝብ ይሞት ዘንድ ይሻላል ብሎ ለአይሁድ የመከራቸው ነበረ።

፲፮ ሰምዖን ጴጥሮስም ሌላውም ደቀ መዝሙር ኢየሱስን ተከተሉ። ያም ደቀ መዝሙር በሊቀ ካህናቱ ዘንድ የታወቀ ነበረ፤ ወደ ሊቀ ካህናቱም ግቢ ከኢየሱስ ጋር ገባ፤

፲፯ ጴጥሮስ ግን በውጭ በበሩ ቆሞ ነበር። እንግዲህ በሊቀ ካህናቱ ዘንድ የታወቀው ሌላው ደቀ መዝሙር ወጣ ለበረኛይቱም ነግሮ ጴጥሮስን አሰገባው።

፲፰ በረኛ የነበረችይቱም ገረድ ጴጥሮስን። አንተ ደግሞ ከዚህ ሰው ደቀ መዝሙርት አንዱ አይደለህምን? አለችው። እርሱ። አይደለሁም አለ።

፲፱ ብርድ ነበረና ባርኝና ሎሌዎች የፍም እሳት አንድደው ቆሙ ይሞቁም ነበር፤ ጴጥሮስም ደግሞ ከእነርሱ ጋር ቆሞ ይሞቅ ነበር።

፳ ሊቀ ካህናቱም ኢየሱስን ስለ ደቀ መዝሙርቱና ስለ ትምህርቱ ጠየቀው።

፳፯ ኢየሱስም መልሶ። እኔ በግልጥ ለዓለም ተናገርሁ፤ አይሁድ ሁሉ በሚሰበሰቡበት በምኩራብና በመቅደስ እኔ ሁልጊዜ አስተማርሁ፤ በሰውርም ምንም አልተናገርሁም።

፳፰ ስለምን ትጠይቀኛለህ? ለእነርሱ የተናገርሁትን የሰሙትን ጠይቅ፤ እነሆ፣ እነዚህ እኔ የነገርሁትን ያውቃሉ አለው።

፳፪ ይህንም ሲል በዚያ ቆሞ የነበረው ከሎሌዎች አንዱ። ለሊቀ ካህናቱ እንዲህ ትመልሳለህ? ብሎ ኢየሱስን በጥፊ መታው።

፳፫ ኢየሱስም መልሶ። ክፉ ተናግሮ እንደ ሆንሁ ስለ ክፉ መሰክር፤ መልካም ተናግሮ እንደ ሆንሁ ግን ስለ ምን ትመታኛለህ? አለው።

፳፬ ስለዚህ ሐና እንደ ታሰረ ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ቀያፋ ሰደደው።

፳፭ ሰምን ጴጥሮስም ቆሞ እሳት ይሞቅ ነበር። እንግዲህ። አንተ ደግሞ ከደቀ መዛሙርቱ አይደለህምን? አሉት። እርሱም። አይደለሁም ብሎ ካደ።

፳፮ ጴጥሮስ ጆሮውን የቈረጠው ዘመድ የሆነ ከሊቀ ካህናቱ ገርቶ አንዱ። በእትክልቱ ከእርሱ ጋር እኔ አይቼህ አልነበረምን? አለው።

፳፯ ጴጥሮስም እንደ ገና ካደ፣ ወዲያውም ደሮ ጮኸ።

፳፰ ኢየሱስንም ከቀያፋ ወደ ገዡ ግቢ ወሰዱት፤ ማለዳም ነበረ፤ እነርሱም የፋሲካ በግ ይበሉ ዘንድ እንጂ እንዳይረክሱ ወደ ገዡ ግቢ አልገቡም።

፳፱ ስለዚህ ጲላጦስ ወደ ውጭ ወደ እነርሱ ወጥቶ። ይህን ሰው ስለ ምን ትከሱታላችሁ አላቸው።

፴ እነርሱም መልሰው። ይህስ ክፉ አድራጊ ባይሆን ወደ አንተ አሳልፈን ባልሰጠነውም ነበር አሉት።

፴፩ ጲላጦስም። እናንተ ወሰዳችሁ እንደ ሕጋችሁ ፍረዱበት አላቸው። አይሁድም። ለእኛስ ማንንም ልንገድል አልተፈቀደልንም አሉት፤

፴፪ ኢየሱስ በምን ዓይነት ሞት ሊሞት እንዳለው ሲያመለክት የተናገረው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው።

፴፫ ጲላጦስም እንደ ገና ወደ ገዡ ግቢ ገባና ኢየሱስን ጠርቶ። የአይሁድ ንጉሥ አንተ ነህን? አለው።

፴፬ ኢየሱስም መልሶ። አንተ ይህን የምትለው ከራስህ ነውን ወይስ ሌሎች ስለ እኔ ነገሩህን? አለው።

፴፭ ጲላጦስ መልሶ። እኔ አይሁዳዊ ነኝን? ወገኖችህና የካህናት አለቆች ለእኔ አሳልፈው ሰጡህ፤ ምን አድርገሃል? አለው።

፴፮ ኢየሱስም መልሶ። መንግሥቱ ከዚህ ዓለም አይደለችም፤ መንግሥቱስ ከዚህ ዓለም ብትሆን፣ ወደ አይሁድ እንዳልሰጥ ሎሌዎቹ ይዋጉልኝ ነበር፤ አሁን ግን መንግሥቱ ከዚህ

አይደለችም አለው።

፱፯ ጲላጦስም። እንግዲያ ንጉሥ ነህን? አለው። ኢየሱስም መልሶ። እኔ ንጉሥ እንደ ሆንሁ አንተ ትላለህ። እኔ ለእውነት ልመሰክር ስለዚህ ተወልጄለሁ ስለዚህም ወደ ዓለም መጥቻለሁ፤ ከእውነት የሆነ ሁሉ ድምፃን ይሰማል አለው።

፱፰ ጲላጦስ። እውነት ምንድር ነው? አለው። ይህንም ብሎ ደግመኛ ወደ አይሁድ ወጥቶ። እኔስ እንዲት በደል ሰንኳ አላገኘሁበትም።

፱፱ ነገር ግን በፋሲካ አንድ ልፈታላችሁ ልማድ አላችሁ፤ እንግዲህ የአይሁድን ንጉሥ ልፈታላችሁ ትወዳላችሁን? አላቸው።

፳ ሁሉም ደግመው። በርባንን እንጂ ይህን አይደለም እያሉ ጮኹ። በርባን ግን ወንበዴ ነበረ።

፲፱

፳፫ በዚያን ጊዜም ጲላጦስ ኢየሱስን ይዞ ገረፈው።

፳፪ ወታደሮችም ከእሾህ አክሊል ጌንጉነው በራሱ ላይ አኖሩ ቀይ ልብስም አለበሱት፤

፳፩ እየቀረቡም። የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፣ ሰላም ለአንተ ይህን ይሉት ነበር፤

፳፪ በጥፊም ይመቱት ነበር። ጲላጦስም ደግሞ ወደ ውጭ ወጥቶ። እነሆ፣ አንዲት በደል ሰንኳ እንዳላገኘሁበት ታውቁ ዘንድ እርሱን ወደ ውጭ አወጣላችኋለሁ አላቸው።

፳፫ ኢየሱስም የእሾህ አክሊል ደፍቶ ቀይ ልብስም ለብሶ ወደ ውጭ ወጣ።

፳፬ ጲላጦስም። እነሆ ሰውዬው አላቸው። የካህናት አለቆችና ሎሎዎች ባዩትም ጊዜ። ሰቀለው ሰቀለው እያሉ ጮኹ። ጲላጦስም። እኔስ እንዲት በደል ሰንኳ አላገኘሁበትምና እናንተ ወሰዳችሁ ሰቀሉት አላቸው።

፳፭ አይሁድም መልሰው። እኛ ሕግ አለን፣ አንድ ሕጋችንም ለምት ይገባዋል፣ ራሱን የእግዚአብሔር ልጅ አድርጎአልና አሉት።

፳፮ ስለዚህ ጲላጦስ ይህን ነገር በሰማ ጊዜ አግጅ ፈራ፤

፳፯ ተመልሶም ወደ ገዢ ግቢ ገባና ኢየሱስን። አንተ ከወዳት ነህ? አለው። ኢየሱስ ግን አንድ እንኳ አልመለሰለትም።

፲ ስለዚህ ጲላጦስ። አትነግረኝምን? ልስቅልህ ሥልጣን እንዳለኝ ወይም ልፈታህ ሥልጣን እንዳለኝ አታውቅምን? አለው።

፲፩ ኢየሱስም መልሶ። ከላይ ካልተሰጠህ በቀር በእኔ ላይ ምንም ሥልጣን ባልነበረህም፤ ስለዚህ ለአንተ አሳልፎ የሰጠኝ ኃጢአቱ የባሰ ነው አለው።

፲፪ ከዚህ በኋላ ጲላጦስ ሊፈታው ፈለገ፤ ነገር ግን አይሁድ። ይህንን ብትፈታው የቄሣር ወዳጅ አይደለህም፤ ራሱን ንጉሥ የሚያደርግ ሁሉ የቄሣር ተቃዋሚ ነው እያሉ ጮኹ።

፲፫ ጲላጦስም ይህን ነገር ሰምቶ ኢየሱስን ወደ ውጭ አወጣው። በዕብራይስጥም ገበታ በተባለው ጸፍጸፍ በሚሉት ስፍራ በፍርድ ወንበር ተቀመጠ።

፲፬ ለፋሲካም የማዘጋጀት ቀን ነበረ፤ ሰድስት ሰዓትም የሚያህል ነበረ፤ አይሁድንም። እነሆ ንጉሣችሁ አላቸው።

፲፭ እነርሱ ግን። አስወግደው። አስወግደው። ሰቀለው እያሉ ጮኹ። ጲላጦስም። ንጉሣችሁን ልስቀለውን? አላቸው። የካህናት አለቆችም። ከቄሣር በቀር ሌላ ንጉሥ የለንም ብለው መለሱለት።

፲፮ ስለዚህ በዚያን ጊዜ እንዲሰቀል አሳልፎ ሰጣቸው።

፲፯ ኢየሱስንም ይዘው ወሰዱት፤ መሰቀሉንም ተሸክሞ በዕብራይስጥ ኅልጎታ ወደ ተባለው የራስ ቅል ስፍራ ወደሚሉት ወጣ።

፲፰ በዚያም ሰቀሉት። ከእርሱም ጋር ሌሎች ሁለት። አንዱን በዚህ አንዱን በዚያ ኢየሱስንም በመካከላቸው ሰቀሉ።

፲፱ ጲላጦስም ደግሞ ጽሕፈት ጽፎ በመሰቀሉ ላይ አኖረው፤ ጽሕፈቱም። የአይሁድ ንጉሥ የናዝሬቱ ኢየሱስ የሚል ነበረ።

፳ ኢየሱስም የተሰቀለበት ስፍራ ለከተማ ቅርብ ነበረና ከአይሁድ ብዙዎች ይህን ጽሕፈት አነበቡት፤ በዕብራይስጥና በሮማይስጥ በግሪክም ተጽፎ ነበር።

፳፩ ስለዚህ የአይሁድ ካህናት አለቆች ጲላጦስን። እርሱ። የአይሁድ ንጉስ ነኝ እንዳለ እንጂ የአይሁድ ንጉሥ ብለህ አትጻፍ አሉት።

፳፪ ጲላጦስም። የጻፍሁትን ጽፌአለሁ ብሎ መለሰ።

፳፫ ጭፍሮችም ኢየሱስን በሰቀሉት ጊዜ ልብሶቹን ወሰደው ለእያንዳንዱ ጭፍራ አንድ ክፍል ሆኖ በአራት ከፋፈሉት፤ እጅጠባቡን ደግሞ ወሰዱ። እጅ ጠባቡም ከላይ ጀምሮ ወጥ ሆኖ የተሠራ ነበረ እንጂ የተሰፋ አልነበረም።

፳፬ ስለዚህ እርሰ በርሳቸው። ለማን እንዲሆን በእርሱ ዕጣ እንጣጣልበት እንጂ አንቅደደው ተባባሉ። ይህም። ልብሴን እርሰ በርሳቸው ተከፋፈሉ በእጅ ጠባቤም ዕጣ ተጣጣሉበት የሚለው የመጽሐፍ ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው።

፳፭ ጭፍሮችም እንዲህ አደረጉ። ነገር ግን በኢየሱስ መስቀል አጠገብ እናቱ፣ የእናቱም እሳት፣ የቀለዮጳም ሚስት ማርያም፣ መግደላዊትም ማርያም ቆመው ነበር።

፳፮ ኢየሱስም እናቱን ይወደው የነበረውንም ደቀ መዝሙር በአጠገቡ ቆሞ ባየ ጊዜ እናቱን። አንቺ ሴት፣ እነሆ ልጅሽ አላት።

፳፯ ከዚህ በኋላ ደቀ መዝሙሩን። እናትህ እነኳት አለው። ከዚህም ስዓት ጀምሮ ደቀ መዝሙሩ ወደ ቤቱ ወሰዳት።

፳፰ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ አሁን ሁሉ እንደተፈጸመ አውቆ የመጽሐፉ ቃል ይፈጸም ዘንድ። ተጠማሁ አለ።

፳፱ በዚያም ሆምጣጤ የሞላበት ዕቃ ተቀምጦ ነበር፤ እነርሱም ሆምጣጤውን በስፍነግ ሞልተው በሁሶፕም አድርገው ወደ አፉ አቀረቡለት።

፴ ኢየሱስም ሆምጣጤውን ከተቀበለ በኋላ። ተፈጸመ አለ፡ ራሱንም አዘንብሎ ነፍሱን አሳልፎ ሰጠ።

፴፩ አይሁድም የማዘጋጀት ቀን ስለ ሆነ ያ ሰንበት ትልቅ ነበረና ሥጋቸው በሰንበት በመስቀል ላይ እንዲይሮፍ፣ ጭናቸውን ሰብረው እንዲያወርዱአቸው ጲላጦስን ለመኑት።

፴፪ ጭፍሮችም መጥተው የፊተኛውን ጭን ከእርሱም ጋር የተስቀለውን የሌላውን ጭን ሰበሩ፤

፴፫ ወደ ኢየሱስ በመጡ ጊዜ ግን እርሱ ፈጽሞ እንደ ሞተ አይተው ጭኑን አልሰበሩም፤

፴፬ ነገር ግን ከጭፍሮች አንዱ ጎኑን በጦር ወጋው፤ ወዲያውም ደምና ውኃ ወጣ።

፴፭ ያየውም መስክሮአል፤ ምስክሩም እውነት ነው፤ እናንተም ደግሞ ታምኑ ዘንድ እርሱ እውነት እንዲናገር ያውቃል።

፴፮ ይህ የሆነ። ከእርሱ አጥንት አይሰበርም የሚል የመጽሐፉ ቃል እንዲፈጸም ነው።

፴፯ ደግሞም ሌላው መጽሐፍ። የወጉትን ያዩታል ይላል።

፴፰ ከዚህም በኋላ አይሁድን ስለ ፈራ በሰውር የኢየሱስ ደቀ መዝሙር የነበረ የእርማትያስ ዮሴፍ የኢየሱስን ሥጋ ሊወስድ ጲላጦስን ለመነ፤ ጲላጦስም ፈቀደለት። ስለዚህም መጥቶ የኢየሱስን ሥጋ ወሰደ።

፲፱፱ ደግሞም አስቀድሞ በሌሊት ወደ ኢየሱስ መጥቶ የነበረ ኒቆዲሞስ መቶ ንጥር የሚያህል የከርቤና የእሬት ቅልቅል ይዞ መጣ።

፲፲ የኢየሱስንም ሥጋ ወስደው እንደ አይሁድ አገናነዝ ልማድ ከሽቱ ጋር በተልባ እግር ልብስ ከፈኑት።

፲፯ በተሰቀለበትም ሰፍራ አትክልት ነበረ፤ በአትክልቱም ማንም ገና ያልተቀበረበት እዲስ መቃብር ነበረ።

፲፰ ስለዚህ መቃብሩ ቅርብ ነበረና ስለ አይሁድ ማዘጋጀት ቀን ኢየሱስን በዚያ አኖሩት።

፳

፳ ከሳምንቱም በፊተኛው ቀን መግደላዊት ማርያም ገና ጨለማ ሳለ ማለዳ ወደ መቃብር መጣች ድንጋዩም ከመቃብሩ ተፈንቅሎ አየች።

፳፩ እየሮጠችም ወደ ስምዖን ጴጥሮስና ኢየሱስ ይወደው ወደ ነበረው ወደ ሌላው ደቀ መዝሙር መጥታ። ጌታን ከመቃብር ወስደውታል ወዴትም እንዳኖሩት አናውቅም አለቻቸው።

፳፪ ስለዚህ ጴጥሮስና ሌላው ደቀ መዝሙር ወጥተው ወደ መቃብሩ ሄዱ።

፳፫ ሁለቱም አብረው ሮጡ፤ ሌላው ደቀ መዝሙርም ከጴጥሮስ ይልቅ ፈጥኖ ወደ ፊት ሮጠና አስቀድሞ ከመቃብሩ ደረሰ፤

፳፬ ዝቅም ብሎ ቢመለከት የተልባ እግሩን ልብስ ተቀምጦ አየ፤ ነገር ግን አልገባም።

፳፭ ስምዖን ጴጥሮስም ተከትሎት መጣ ወደ መቃብሩም ገባ፤ የተልባ እግሩን ልብስ ተቀምጦ አየ።

፳፮ ደግሞም በራሱ የነበረውን ጨርቅ ለብቻው በአንድ ሰፍራ ተጠምጥሞ እንደ ነበረ እንጂ ከተልባ እግሩ ልብስ ጋር ተቀምጦ እንዳልነበረ አየ።

፳፯ በዚያን ጊዜ አስቀድሞ ወደ መቃብር የመጣውም ሌላው ደቀ መዝሙር ደግሞ ገባ፤ አየም፤ አመነም፤

፳፰ ከሙታን ይነሣ ዘንድ እንዲገባው የሚለውን የመጽሐፉን ቃል ገና አላወቁም ነበርና።

፳፱ ደቀ መዝሙርቱም ወደ ቤታቸው ደግሞ ሄዱ።

፴፩ ማርያም ግን እያለቀሰች ከመቃብሩ በስተ ውጭ ቆማ ነበር። ስታለቅስም ወደ መቃብር ዝቅ ብላ ተመለከተች፤

፲፪ ሁለት መላእክትም ነጭ ልብስ ለብሰው የኢየሱስ ሥጋ ተኝቶበት በነበረው አንዱ በራሱ ሌላውም በእግርጌ ተቀምጠው አየች።

፲፫ እነርሱም። አንቺ ሴት፣ ስለ ምን ታለቅሻለሽ? አሉአት። እርሰዋም። ጌታዬን ወሰደውታል ወዴትም እንዳኖሩት አላውቅም አለቻቸው።

፲፬ ይህንም ብላ ወደ ኋላ ዘወር ስትል ኢየሱስን ቆሞ አየችው፤ ኢየሱስም እንደ ሆነ አላውቀችም።

፲፭ ኢየሱስም። አንቺ ሴት፣ ስለ ምን ታለቅሻለሽ? ማንንስ ትፈልገያለሽ? አላት። እርሰዋም የአትክልት ጠባቂ መስሎአት። ጌታ ሆይ፣ አንተ ወሰደኸው እንደ ሆነህ ወዴት እንዳኖርኸው ነገረኝ እኔም እወሰደዋለሁ አለችው።

፲፮ ኢየሱስም። ማርያም አላት። እርሰዋ ዘወር ብላ በዕብራይስጥ። ረቡኒ አለችው፤ ትርጓሜውም። መምህር ሆይ ማለት ነው።

፲፯ ኢየሱስም። ገና ወደ አባቴ አላረግሁምና አትንኪኝ፤ ነገር ግን ወደ ወንድሞቼ ሄደሽ። እኔ ወደ አባቴና ወደ አባታችሁ ወደ አምላኬና ወደ አምላካችሁ ዓርጋለሁ ብለሽ ነገሪአቸው አላት።

፲፰ መግደላዊት ማርያም መጥታ ጌታን እንዳየች ይህንም እንዳላት ለደቀ መዛሙርቱ ነገረች።

፲፱ ያም ቀን እርሱም ከሳምንቱ ፊተኛው በመሸ ጊዜ፣ ደቀ መዛሙርቱ ተሰብስበው በነበሩበት፣ አይሁድን ስለ ፈሩ ደጆቹ ተዘግተው ሳሉ፣ ኢየሱስ መጣ፤ በመካከላቸውም ቆሞ። ስላም ለእናንተ ይሁን አላቸው።

፳ ይህንም ብሎ እጆቹንም ጎኑንም አሳያቸው። ደቀ መዛሙርቱም ጌታን ባዩ ጊዜ ደስ አላቸው።

፳፩ ኢየሱስም ዳግመኛ። ስላም ለእናንተ ይሁን፤ አብ እንደ ላከኝ እኔ ደግሞ እልካችኋለሁ አላቸው።

፳፪ ይህንም ብሎ እፍ አለባቸውና። መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ።

፳፫ ኃጢአታቸውን ይቅር ያላችኋቸው ሁሉ ይቀርላቸዋል፤ የያዛችሁባቸው ተይዘባቸዋል አላቸው።

፳፬ ነገር ግን ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ዲዲሞስ የሚሉት ቶማስ ኢየሱስ በመጣ ጊዜ ከእነርሱ ጋር አልነበረም።

፳፭ ሌሎቹም ደቀ መዛሙርቱ። ጌታን አይተነዋል አሉት። እርሱ ግን። የችንካሩን ምልክት በእጆቹ ካላየሁ ጣቴንም በችንካሩ ምልክት ካላገባሁ እጄንም በጎኑ ካላገባሁ አላምንም

አላቸው።

፳፮ ከስምንት ቀን በኋላም ደቀ መዛሙርቱ ደግመው በውስጥ ነበሩ። ቶማስም ከእነርሱ ጋር ነበረ። ደጆች ተዘግተው ሳሉ ኢየሱስ መጣ፤ በመካከላቸውም ቆሞ። ሰላም ለእናንተ ይሁን አላቸው።

፳፯ ከዚያም በኋላ ቶማስን። ጣትህን ወደዚህ አምጣና እጆቼን እይ፤ እጅህንም አምጣና በጎጭ አግባው፤ ያመንህ እንጂ ያላመንህ አትሁን አለው።

፳፰ ቶማስም። ጌታዬ አምላኬም ብሎ መለሰለት።

፳፱ ኢየሱስም። ሰለ አየኸኝ አምነሃል፤ ሳያዩ የሚያምኑ ብፁዓን ናቸው አለው።

፴ ኢየሱስም በዚህ መጽሐፍ ያልተጻፈ ሌላ ብዙ ምልክት በደቀ መዛሙርቱ ፊት አደረገ፤

፴፩ ነገር ግን ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ ታምኑ ዘንድ። አምናችሁም በሰሙ ሕይወት ይሆንላችሁ ዘንድ ይህ ተጽፎአል።

፳፩

፩ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በጥብርያዶስ ባሕር አጠገብ ለደቀ መዛሙርቱ እንደ ገና ተገለጠላቸው፤

፪ እንዲህም ተገለጠ። ሰምዖን ጴጥሮስና ዲዲሞስ የሚባለው ቶማስ ከገለላ ቃና የሆነ ናትናኤልም የዘብዳዎስም ልጆች ከደቀ መዛሙርቱም ሌሎች ሁለት በአንድነት ነበሩ።

፫ ሰምዖን ጴጥሮስ። ዓሣ ላጠምድ እሄዳለሁ አላቸው። እነርሱም። እኛም ከአንተ ጋር እንመጣለን አሉት። ወጥተውም ወደ ታንኳይቱ ገቡ በዚያችም ሌሊት ምንም እላጠመዱም።

፬ በነጋም ጊዜ ኢየሱስ በባሕር ዳር ቆመ፤ ደቀ መዛሙርቱ ግን ኢየሱስ መሆኑን አላወቁም።

፭ ኢየሱስም። ልጆች ሆይ፤ አንዳች የሚበላ አላችሁን? አላቸው። የለንም ብለው መለሱለት።

፮ እርሱም። መረቡን በታንኳይቱ በስተ ቀኝ ጣሉት ታገኙማላችሁ አላቸው። ስለዚህ ጣሉት፤ በዚህም ጊዜ ከዓሣው ብዛት የተነሣ ሊጌትቱት አቃታቸው።

፯ ኢየሱስ ይወደው የነበረውም ደቀ መዝሙር ጴጥሮስን። ጌታ እኮ ነው አለው። ስለዚህ ሰምዖን ጴጥሮስ ጌታ መሆኑን በሰማ ጊዜ ዕራቁቱን ነበረና ልብሱን ታጥቆ ወደ ባሕር ራሱን ጣለ።

፳ ሌሎቹ ደቀ መዛሙርት ግን ከምድር ሁለት መቶ ክንድ ያህል እንጂ እጅግ አልራቁም ነበርና ዓሣ የሞላውን መረብ እየሳቡ በጀልባ መጡ።

፳፱ ወደ ምድርም በወጡ ጊዜ ፍምና ዓሣ በላዩ ተቀምጦ እንጀራም አዩ።

፲ እየሱስም። አሁን ካጠመዳችሁት ዓሣ አምጡ አላችው።

፲፩ ሰምዖን ጴጥሮስም ወደ ጀልባይቱ ገብቶ መቶ አምሳ ሦስት ታላላቅ ዓሣች ሞልቶ የነበረውን መረብ ወደ ምድር ጌተተ፤ ይህንም ያህል ብዙ ሲሆን መረቡ አልተቀደደም።

፲፪ እየሱስም። ኑ፥ ምሳ ብሉ አላችው። ከደቀ መዛሙርቱ ክንድ ሰንኳ። አንተ ማን ነህ? ብሎ ሊመረምረው የደፈረ አልነበረም፤ ጌታ መሆኑን አውቀው ነበርና።

፲፫ እየሱስም መጣና እንጀራ እንሥቶ ሰጣቸው። እንዲሁም ዓሣውን።

፲፬ እየሱስ ከሙታን ከተነሣ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ ሲገለጥላቸው ይህ ሦስተኛው ጊዜ ነበረ።

፲፭ ምሳ ከብሉ በኋላም እየሱስ ሰምዖን ጴጥሮስን። የዮና ልጅ ሰምዖን ሆይ፥ ከእነዚህ ይልቅ ትወደኛለህን? አለው። አዎን ጌታ ሆይ፥ እንድወድህ አንተ ታውቃለህ አለው። ግልገሎቹን አስማራ አለው።

፲፮ ደግሞ ሁለተኛ። የዮና ልጅ ሰምዖን ሆይ፥ ትወደኛለህን? አለው። አዎን ጌታ ሆይ፥ እንድወድህ አንተ ታውቃለህ አለው።

፲፯ ጠቦቶቹን ጠብቅ አለው። ሦስተኛ ጊዜ። የዮና ልጅ ሰምዖን ሆይ፥ ትወደኛለህን? አለው። ሦስተኛ። ትወደኛለህን? ሰላለው ጴጥሮስ አዘነና። ጌታ ሆይ፥ አንተ ሁሉን ታውቃለህ፤ እንድወድህ አንተ ታውቃለህ አለው። እየሱስም። በጎቼን አስማራ።

፲፰ እውነት እውነት እልሃለሁ። አንተ ጌልማሳ ሳለህ ወገብህን በገዛ ራስህ ታጥቀህ ወደምትወደው ትሄድ ነበር፤ ነገር ግን በሽመገልህ ጊዜ እጆችህን ትዘረጋለህ። ሌላውም ያስታጥቅሃል ወደማትወደውም ይወስድሃል አለው።

፲፱ በምን ዓይነት ሞት እግዚአብሔርን ያከብር ዘንድ እንዳለው ሲያመለክት ይህን አለ። ይህንም ብሎ። ተከተለኝ አለው።

፳ ጴጥሮስም ዘወር ብሎ እየሱስ ይወደው የነበረውን ደቀ መዛሙር ሲከተለው አየ፤ እርሱም ደግሞ በእራት ጊዜ በደረቱ

ተጠግቶ። ጌታ ሆይ፣ አሳልፎ የሚሰጥህ ማን ነው? ያለው ነበረ።

፳፩ ጴጥሮስም ይህን አይቶ ኢየሱስን። ጌታ ሆይ፣ ይህስ እንዴት ይሆናል? አለው።

፳፪ ኢየሱስም። እስክመጣ ድረስ ይኖር ዘንድ ብወድስ፣ ምን አግዶህ? እንተ ተከተለኝ አለው።

፳፫ ሰለዚህ። ያ ደቀ መዝሙር አይሞትም የሚለው ይህ ነገር ወደ ወንድሞች ወጣ፤ ነገር ግን ኢየሱስ። እስክመጣ ድረስ ይኖር ዘንድ ብወድስ ምን አግዶህ? አለው እንጂ አይሞትም አላለውም።

፳፬ ስለ እነዚህም የመሰከረ ይህንንም ጽፎ ያለ ይህ ደቀ መዝሙር ነው፣ ምስክሩም እውነት እንደ ሆነ እናውቃለን።

፳፭ ኢየሱስም ያደረገው ብዙ ሌላ ነገር ደግሞ አለ፤ ሁሉ በእያንዳንዱ ቢጻፍ ለተጻፉት መጻሕፍት ዓለም ራሱ ባልበቃቸውም ይመሰለኛል።

መጽሐፍ ቅዱስ
The New Testament in the Amharic language of Ethiopia

copyright © 1962, 2003 United Bible Societies

Language: አማርኛ (Amharic)

Amharic NT

Revised Amharic Bible in XML (2003).

Printed version by United Bible Societies (C)1962.

E-Text in transliterated ASCII format by Lapsley/Brooks Foundation 1994.

Unicode UTF-8 transformation and XML-tagging by Dirk Röckmann 2003 (www.nt-text.net).

With kind permission of the Bible Society of Ethiopia.

Every non-commercial work using this data in any form must fully include this copyright statement!

Every commercial use of parts or the complete data in any form needs written permission of the Bible Society of Ethiopia!

2014-09-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 31 Aug 2023

2432e07d-4260-5d76-afcb-ce35bd1c48b7